

HRVATSKI SABOR

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Proglašavam Zakon o prijevozu u cestovnom prometu, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 3. prosinca 2004. godine.

Broj: 01-081-04-3758/2

Zagreb, 10. prosinca 2004.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON

O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

(autorski pročišćen tekst)

I. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju uvjeti i način obavljanja djelatnosti prijevoza putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu, pružanje kolodvorskih usluga, prijevoz za vlastite potrebe kao i nadležnosti tijela zaduženih za provođenje i nadzor nad provedbom ovoga Zakona.

(2) Djelatnost prijevoza putnika i tereta i prijevoz za vlastite potrebe u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se u skladu s ovim Zakonom i drugim propisima, kojima je uređeno ovo područje i međunarodnim ugovorima koje je sklopila Republika Hrvatska, odnosno uz uvažavanje načela uzajamnosti.

(3) Jamči se pravo na obavljanje djelatnosti prijevoza pravnim i fizičkim osobama iz drugih država, te se priznaju diplome profesionalne kvalifikacije i drugi dokazi o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti prijevoza na osnovi međunarodnih ugovora, odnosno uz uvažavanje načela uzajamnosti.

Opći pojmovi

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »*autotaksi*« je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom ako se putnik ili skupina putnika uzima na jednom mjestu,

2. »*autobusni kolodvor*« je objekt za prihvata i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

3. »*autobusno stajalište*« je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika,

4. »*bilateralni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta između Republike Hrvatske i druge države,

5. »*daljinar*« je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta,

6. »*direktna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima,

7. »*domaći prijevoznik*« je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom,

8. »*dozvola za prijevoz*« je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju kojih se obavlja prijevoz,

9. »*dozvola Zajednice*« za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske zajednice,

10. »*dozvola Europske konferencije ministara prometa*« (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnoga cestovnog prijevoza tereta na području država članica CEMT-a, vozilima registriranim u jednoj od država članica CEMT-a,

11. »*ekspresna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,

12. »*itinerer*« je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji,

13. »*izdavatelj licencije*« je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencije,

14. »*izvanredni prijevoz*« je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno, propisana osovinska opterećenja,

15. »*izvod licencije*« je isprava, koju izdaje izdavatelj licencije za svako pojedino vozilo, te sadrži podatke o: izdavatelju, prijevozniku, broju obrtnice odnosno matičnom broju sudskog registra, broju licencije i datumu važenja licencije, registarskoj oznaci, marki i tipu vozila, vrsti prijevoza koja se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, žigu i potpisu,

16. »*javni prijevoz*« je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga,

17. »*javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu*« je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima,

18. »*kabotaža*« je svaki prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja strani prijevoznik,

19. »*kritična dozvola*« je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi, za koju se na temelju praćenja korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole,

20. »*licencija*« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u unutaršnjem i međunarodnom cestovnom prometu, odnosno, pružanje kolodvorskih usluga,

21. »*licencija Zajednice*« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u međunarodnom cestovnom prometu na teritoriju država članica Europske zajednice,

22. »*linija*« je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka,

22.a »*lokalni linijski prijevoz putnika*« je prijevoz na linijama unutar područja jedinice lokalne samouprave koji se uređuje sukladno ovom Zakonu i propisima o komunalnom gospodarstvu.

23. »*međužupanijski linijski prijevoz*« je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika,

24. »*međunarodni ugovor*« je svaki međunarodni bilateralni ili multilateralni sporazum, koji obvezuje Republiku Hrvatsku i koji se odnosi na prijevoze u cestovnom prometu,

25. »*međunarodni linijski prijevoz*« je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država,

26. *»nekritične dozvole«* su dozvole na temelju kojih je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta, a čiji broj zadovoljava potrebe domaćih prijevoznika,

27. *»opći uvjeti prijevoza«* je akt kojeg donosi prijevoznik, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, ponašanje putnika, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.),

28. *»povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu«* je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi autobusom pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a koji nije javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz,

29. *»putnik«* je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu,

30. *»putnička linija«* je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,

31. *»posebni linijski prijevoz«* je prijevoz samo određene skupine putnika, koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj plaća prijevoz,

32. *»prijevoz u cestovnom prometu«* je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila,

33. *»prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu«* je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske,

34. *»prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu«* je prijevoz između dvije ili više država,

35. *»prijevoz iz ili za treće države«* je prijevoz tereta ili putnika kojeg obavlja prijevoznik koji nema sjedište/prebivalište u državi u kojoj prijevoz započinje odnosno završava,

36. *»prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama«* je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika,

37. *»prijevoz za vlastite potrebe«* je prijevoz osoba ili tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti,

38. *»prijevoznik«* je domaća ili strana fizička ili pravna osoba koja ima licenciju za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu,

39. *»prijevoznik Zajednice«* je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta, ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a ima sjedište/prebivalište u državi članici Europske zajednice,

40. *»putni list«* je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjeničnog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnim prometu,

41. *»putni radni list«* je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnoga radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu,

42. *»relacija«* je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu označeni kao autobusni kolodvori odnosno autobusna stajališta,

43. *»skup vozila«* je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice,

44. *»strani prijevoznik«* je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske zajednice,

45. *»teretni kolodvor«* je objekt za prihvat i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

46. *»teretni list«* je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara,

naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove,

47. »*tranzitni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara robe u Republici Hrvatskoj,

48. »*usklađeni vozni red*« je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak usklađivanja,

49. »*vozač vozila*« je osoba koja upravlja vozilom ili koja se nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom,

49.a »*vozilo*« je motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koja su namijenjena isključivo za prijevoz tereta,

50. »*vozni red*« je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redoslijed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda,

50.a »*unajmljeno vozilo*« je vozilo koje je na temelju ugovora o najmu, najmodavac uz naknadu i na određeno vrijeme dao na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnoga cestovnog prijevoza tereta ili prijevoza tereta za vlastite potrebe,

51. »*Zajednica*« je Europska zajednica,

52. »*županijski linijski prijevoz*« je prijevoz putnika na području jedne županije, a može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza

Članak 3.

(1) Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza putnika je prijevoz osoba koji obavlja domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik vozilom za prijevoz putnika, uz naknadu.

(2) Obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza tereta je prijevoz tereta koji obavlja domaći prijevoznik, prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik vozilom za prijevoz tereta, uz naknadu.

(3) Prijevoznik je dužan svoje usluge obavljati na nediskriminirajući način i pod jednakim tehničkim i drugim uvjetima prema svim korisnicima svojih usluga.

(4) Na sve postupke koji su predmet ovoga Zakona primjenjivat će se odredbe Zakona o općem upravnom postupku, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Uvjeti za vozača

Članak 4.

Vozači autobusa i teretnih motornih vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3500 kg, vozači autotaksi vozila, te vozači osobnih automobila (8+1) kojima se obavlja posebni linijski prijevoz, moraju imati srednju stručnu spremu u zanimanju vozač.

Stručna osposobljenost vozača

Članak 4.a

Vozači državljani država članica i vozači državljani država nečlanica koji su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u državi članici i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj, moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičku izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

- vozačka dozvola kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna,
- vozačka dozvola kategorija D ili D+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.

Iznimke

Članak 4.b

Od obveza iz članka 4.a ovoga Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h,
- b) koja koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, civilne zaštite, vatrogasnih službi i snaga odgovornih za održavanje javnog reda,
- c) koja se koriste za provjeru na cesti radi tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja te novih ili prenamijenjenih vozila koja još nisu puštena u uporabu,
- d) koja se koriste u izvanrednim stanjima ili su stavljena na raspolaganje spasilačkim misijama,
- e) koja se koriste za obuku vozača,
- f) koja se koriste za prijevoz putnika i tereta za vlastite i osobne potrebe,
- g) koja prevoze materijal ili opremu koje vozač koristi tijekom svog rada, pod uvjetom da upravljanje vozilom nije glavna djelatnost vozača.

Početne kvalifikacije

Članak 4.c

(1) Početne kvalifikacije stječu se:

- provjerom znanja ili
- ubrzanim stjecanjem početnih kvalifikacija.

(2) Provjera znanja sastoji se od teoretskog i praktičnog dijela ispita. Nakon položenog ispita provjerom znanja izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama (u daljnjem tekstu: SSO o početnim kvalifikacijama).

(3) Ubrzano stjecanje početnih kvalifikacija obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja. Nakon položenog ispita izdaje se SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

(4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, početne kvalifikacije stječu se i kroz srednjoškolsko obrazovanje za zanimanje vozač, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozač obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom. Nakon završenog obrazovanja za zanimanje vozač, uz redovitu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.

5 (5) Od obveze stjecanja početne kvalifikacije izuzeti su:

- a) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorija D ili D+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2008.,
- b) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2009.

(6) Za stjecanje početne kvalifikacije nije potrebno prethodno imati odgovarajuću vozačku dozvolu.

Stjecanje znanja za upravljanje vozilom

Članak 4.d

(1) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza tereta mogu upravljati vozilom:

a) od 18 godina starosti:

6 - vozilom C i C+E kategorije, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,

7 - vozilom kategorija C1 i C1+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,

8 b) od 21 godine starosti, vozilom kategorije C i C+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.

9 (2) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza putnika mogu upravljati vozilom:

10 a) od 21 godine starosti:

- 11 - vozilom kategorija D i D+E, za obavljanje linijskog prijevoza putnika na relacijama do 50 km ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
- 12 - vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama,
- 13 b) od 23 godine starosti vozilom kategorije D i D+E, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.
- (3) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 1. ovoga članka, vozilom kategorije D i D + E mogu upravljati samo na teritoriju Republike Hrvatske vozači od 18 godina, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 2. ovoga članka vozilom kategorije D i D+E, mogu upravljati vozači na teritoriju Republike Hrvatske od 20 godina, ako posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama.
- (5) Vozači vozila koji obavljaju prijevoz tereta i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 1. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 1. ovoga članka.
- (6) Vozači iz stavka 2. ovoga članka koji obavljaju prijevoz putnika i imaju svjedodžbu SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 2. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 2. ovoga članka.
- (7) Vozači koji obavljaju prijevoz tereta, a žele obavljati i prijevoz putnika i obrnuto, te posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ne moraju prolaziti provjeru znanja iz zajedničkog dijela za stjecanje početne kvalifikacije, već samo posebni dio za prijevoz putnika, odnosno prijevoz tereta.
- (8) Domaći prijevoznik i prijevoznik Zajednice ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom u skladu s ovim člankom.

Periodička izobrazba

Članak 4.e

- (1) Periodička izobrazba vozača sastoji se od obuke kojom se osobama koje imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili vozačima koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopuna znanja potrebnih za njihov rad, posebno glede sigurnosti u cestovnom prometu i racionalizacije potrošnje goriva.
- (2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje periodička izobrazba (SSO o periodičkoj izobrazbi).
- (3) Periodičku izobrazbu moraju proći:
- 14 a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama svakih pet godina nakon izdavanja SSO o početnim kvalifikacijama,
- 15 b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, pet godina nakon isteka roka propisanog člankom 4.c stavkom 5. ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina.
- (4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama, te vozači koji su oslobođeni obveze početne kvalifikacije i vozači koji imaju SSO o periodičkoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača, dužni proći periodičku izobrazbu.
- (5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i imaju SSO o periodičkoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 4.d stavku 1. i 2. ovoga Zakona, oslobođeni su od obveze periodičke izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 4.d stavku 1. i 2. ovoga Zakona.

Sadržaj programa

Članak 4.f

- (1) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu vozači državljani iz država članica Zajednice koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište.
- (2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani država nečlanica ako su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, odnosno za njih rade.

(3) Vozači koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj prolaze periodičku izobrazbu u Republici Hrvatskoj.

(4) Program, uvjete i način provođenja provjera znanja za početne kvalifikacije i periodičku izobrazbu vozača, izdavanje SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi, vođenje evidencije, troškove provođenja ispita znanja i periodičke izobrazbe te izgled obrasca SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi propisuje ministar.

Centri za osposobljavanje

Članak 4.g

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode od ministra ovlaštene pravne osobe (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje).

(2) Ovlaštenje za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka daje ministar rješenjem pravnoj osobi, ako ispunjava sljedeće uvjete:

- ima odgovarajući akt o provedbi programa kvalifikacija i osposobljavanja,
- ima odgovarajuće instruktore s potrebnim kvalifikacijama,
- raspolaže prostorijama za osposobljavanje, nastavnim sredstvima, te voznim parkom za praktični rad.

(3) Nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavka 2. ovoga članka i provedbom postupka stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe provodi Ministarstvo.

(4) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 2. ovoga članka ili ako se stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom ministar će oduzeti ovlaštenje centru za osposobljavanje.

Oznaka Zajednice na vozačkim dozvolama

Članak 4.h

(1) Policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole na temelju SSO iz članka 4.c stavka 2. i SSO i članka 4.e stavka 2. ovoga Zakona, označit će, sukladno članku 4.d stavku 1. i 2. ovoga Zakona, kodom Zajednice odgovarajuće kategorije dozvola, odnosno te podatke unijeti u vozačku dozvolu.

(2) Oznaka koda Zajednice na vozačkim dozvolama ili kvalifikacijska kartica vozača koju je izdalo nadležno tijelo druge države članice Zajednice dokaz je stečene kvalifikacije za vozača.

(3) Svjedodžbe i druge isprave tijela i organizacija iz drugih država koje nisu članice Zajednice, priznaju se kao dokaz stečene kvalifikacije vozača ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vozači koji su državljani država nečlanica i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza tereta, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju potvrdom za vozače iz članka 21.a ovoga Zakona.

(5) Vozači koji su državljani država nečlanica i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza putnika, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju:

- kodom Zajednice na vozačkoj dozvoli ili
- kvalifikacijskom karticom vozača koja je označena kodom Zajednice ili
- nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice uzajamno priznaju na svom teritoriju.

Članak 5. – brisan

Posebni uvjeti za vozila

Članak 6.

(1) Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe, moraju osim uvjeta određenih drugim propisima ispunjavati i posebne uvjete koje propisuje ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar).

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđivat će stručna organizacija koju ovlasti ministar.

II. LICENCIJE

Vrste licencija

Članak 7.

(1) Za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pravna ili fizička osoba mora biti upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza, te imati licenciju.

(2) Ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) izdaje licenciju iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu i to za sljedeće vrste prijevoza:

- međunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu,
- međunarodni prijevoz putnika u cestovnom prometu.

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdaje licenciju iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje unutarnjeg prijevoza putnika i tereta za sljedeće vrste prijevoza:

- prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu,
- prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu i
- autotaksi prijevoz.

(4) Prijevoznik koji ima licenciju za međunarodni prijevoz tereta i putnika ne treba imati licenciju za unutarnji prijevoz.

(5) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:

1. prijevoz pošte kao javne usluge,
2. prijevoz oštećenih vozila, odnosno vozila u kvaru,
3. prijevoz za vlastite potrebe,
4. prijevoz vozilima koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, kao i potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama, te služe prijevozu za vlastite potrebe, te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice), što mora biti razvidno iz prometne dozvole,

5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg.

(6) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama i o izdanim potvrdama o prijevozu za vlastite potrebe.

(7) Ministar propisuje obrazac licencije i potvrde o prijevozu za vlastite potrebe te način vođenja i korištenja evidencije iz stavka 6. ovoga članka.

Uvjeti za dobivanje licencije

Članak 8.

(1) Licenciju može dobiti fizička ili pravna osoba ako ispunjava sljedeće uvjete:

1. da ima dobar ugled,
2. da ima financijsku sposobnost,
3. da osoba odgovorna za prijevoze ima odgovarajuću stručnu osposobljenost,
4. da je vlasnik najmanje jednoga registriranog motornog vozila za pojedine vrste prijevoza ili ima pravo na upotrebu tog vozila na osnovi sklopljenog ugovora o zakupu ili leasingu,
5. da ima odgovarajuća vlastita ili ugovorom zakupljena parkirališta za motorna vozila i prikolice kojima obavlja prijevoz u cestovnom prometu, a koja ispunjavaju minimalne tehničke, organizacijske i ekološke uvjete za sigurno parkiranje.

(2) Za obavljanje autotaksi prijevoza pravna ili fizička osoba ne mora ispunjavati uvjete iz stavka 1. točke 2. i 5. ovoga članka.

(3) Ministar uz suglasnost ministra nadležnog za zaštitu okoliša, prostorno uređenje i graditeljstvo propisuje minimalne tehničke i druge uvjete za parkirališna mjesta za vozila i prikolice.

Dobar ugled

Članak 9.

(1) Dobar ugled u smislu ovoga Zakona mora imati: pravna osoba i odgovorna osoba u pravnoj osobi, te fizička osoba koja želi obavljati djelatnost prijevoza u cestovnom prometu.

(2) Dobar ugled u smislu ovoga Zakona nema osoba:

- koja je pravomoćno osuđena zbog kaznenog djela protiv imovine, službene dužnosti, sigurnosti i povrede prava na rad i drugih prava iz rada i prava na zdravstvenu zaštitu, platnog prometa i poslovanja, i sigurnosti prometa, okoliša, prostora i prirodnih dobara,
- kojoj je izrečena zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti cestovnog prijevoza,
- koja je osuđena za druga kaznena djela na kaznu zatvora dužu od godinu dana.

(3) Dobar ugled u smislu ovoga Zakona nema osoba koja je u zadnje dvije godine više od dva puta, pravomoćnom odlukom suda za prekršaje, bila kažnjena za teži prekršaj povezan s obavljanjem djelatnosti cestovnog prijevoza putnika ili tereta, u skladu s ovim Zakonom ili propisima iz područja sigurnosti cestovnog prometa, prijevoza opasnog tereta, rada i zapošljavanja na crno, javnih cesta, nelojalne konkurencije ili je obavljala prijevoze bez odgovarajuće licencijske, odnosno u suprotnosti s odredbama međunarodnih ugovora.

(4) Težim prekršajem iz stavka 3. ovoga članka smatra se prekršaj za koji je propisana novčana kazna, za pravnu osobu u iznosu većem od 20.000,00 kuna, odnosno za fizičku osobu u iznosu većem od 8.000,00 kuna.

(5) Nakon što prestanu pravne posljedice presude iz stavka 2., 3. ili 4. ovoga članka, smatrat će se da osoba iz stavka 1. ovoga članka ispunjava uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona.

Financijska sposobnost

Članak 10.

(1) Smatra se da financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini najmanje 65.000,00 kuna vrijednosti za prvo vozilo, te 36.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.

(2) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od sljedećih dokumenata:

- izvodom iz odgovarajućeg registra iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala,
- kopijom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu,
- popisom pojedinih osnovnih sredstava uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu,

- ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina,
- ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci,
- garancijom banke ili druge financijske institucije o kreditnoj sposobnosti,
- potvrdom o raspoloživim sredstvima.

(3) Financijska sposobnost nije osigurana ako prijevoznik duguje za najmanje dva mjeseca plaćanje poreza ili doprinosa za zdravstveno ili mirovinsko osiguranje, što se dokazuje potvrdom poreznog tijela ne starijom od mjesec dana.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu do dana prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju, smatra se da domaći prijevoznik ispunjava uvjet financijske sposobnosti ako ima na raspolaganju imovinu u visini 45.000,00 kuna za prvo vozilo i 25.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 11.

(1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenu osobu, odgovornu za prijevoz koja je stručno osposobljena.

(2) Stručno je osposobljena osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza.

(3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja te sigurnosti u cestovnom prometu.

(4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjega cestovnoga prijevoza.

(5) Provjera znanja sastoji se od obveznoga pismenog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.

(6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu cestovnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom dužne su položiti posebni dio ispita.

(8) Osobe koje imaju završenu višu ili visoku naobrazbu pravnog, ekonomskog, prometnog ili strojarskog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položili.

Polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti

Članak 12.

(1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o stručnoj osposobljenosti iz članka 11. ovoga Zakona prema Programu ispita o stručnoj osposobljenosti koji se sastoji od općeg i posebnog dijela.

(2) Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred Povjerenstvom koje osniva ministar na prijedlog komora. Povjerenstvo se sastoji od tri člana: predstavnika Ministarstva i komora.

(3) Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje.

(4) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti.

(5) Troškove polaganja ispita snose osobe iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno polaznik.

(6) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti provodi Ministarstvo.

(7) Ministar donosi Program ispita o stručnoj osposobljenosti za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, utvrđuje popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 11. stavka 4.,

5. i 8. ovoga Zakona te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti

(8) Način i postupak provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti zajednički propisuju komore.

Priznavanje dokaza o dobrom ugledu

Članak 12.a

(1) Pravna osoba ili fizička osoba–obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj dobar ugled dokazuje izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, koji po službenoj dužnosti pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu. Ako takva evidencija ne postoji, dokazom se smatra izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe-obrtnika ovjerovljena kod javnog bilježnika.

(2) Za pravne osobe i fizičke osobe-obrtnike koji imaju sjedište ili prebivalište u državama članicama Zajednice, kao dokaz dobrog ugleda priznaje se uvjerenje nadležnoga sudskog ili upravnog tijela u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi, iz kojeg je vidljivo da je uvjet dobrog ugleda ispunjen.

3) Ako država članica iz koje podnositelj zahtjeva dolazi ne izda traženo uvjerenje iz stavka 2. ovoga članka, kao dokaz priznaje se izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe dana pod prisegom pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, odnosno javnim bilježnikom u državi članici iz koje potječe ili dolazi. Nadležno sudsko ili upravno tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave.

(4) Isprave iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana izdavanja.

Priznavanje dokaza o financijskoj sposobnosti

Članak 12.b

(1) Kao dokaz o odgovarajućoj financijskoj sposobnosti priznaju se dokumenti, odnosno potvrde iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona koje izdaju banke iz države članice iz koje potječe ili dolazi podnositelj zahtjeva, ili druga nadležna financijska tijela koja je ta država ovlastila.

(2) Ako dokaze iz stavka 1. ovoga članka nije moguće pribaviti, kao dokaz priznaje se potvrda koju izdaje nadležno upravno tijelo u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi podnositelj zahtjeva, iz koje je vidljivo da je zahtjev financijske sposobnosti ispunjen.

Priznavanje dokaza o stručnoj osposobljenosti

Članak 12.c

(1) Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju se isprave, odnosno uvjerenja o stručnoj osposobljenosti izdana u državama članicama.

(2) Za tvrtke u državama članicama koje u skladu s nacionalnim propisima obavljaju javni cestovni prijevoz dokazom o stručnoj osposobljenosti se smatraju isprave u kojima je navedeno da je osoba navedenu djelatnost u državi članici stvarno obavljala tijekom razdoblja od tri godine, pod uvjetom, da do trenutka podnošenja potvrde obavljanje djelatnosti nije prekinuto na razdoblje dulje od pet godina.

(3) Ako se radi o pravnoj osobi potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na ime jedne od fizičkih osoba koje su odgovorne za obavljanje prijevoza.

(4) Uvjerenja izdana cestovnim prijevoznicima prije 1. listopada 1999., kao dokaz stručne osposobljenosti, u skladu s propisima koji su bili važeći u Zajednici do tog datuma, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.«

Postupak za dobivanje licencije

Članak 13.

(1) Pravna ili fizička osoba podnosi zahtjev za licenciju izdavatelju licencije. U zahtjevu treba navesti: vrstu prijevoza za koji se traži licencija, broj motornih i priključnih vozila kojima će se obavljati djelatnost, te priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 8. ovoga Zakona.

Uz zahtjev se prilaže i kopija rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski, odnosno obrtni registar.

(2) Ispunjenje uvjeta iz članka 6. stavka 1. i 2. i članka 8. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona utvrđuje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, po službenoj dužnosti u postupku izdavanja licencije za prijevoz putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu ili izdavanjem rješenja ako se radi o međunarodnom cestovnom prijevozu putnika i tereta ili izdavanju licencije Zajednice.

(3) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licencije izdaje rješenje o licenciji za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu, te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik licencije i izvode iz licencije.

(4) Licencija se izdaje za razdoblje od pet godina, a izvod licencije za pojedino vozilo za razdoblje važenja licencije.

(5) Licencija i izvodi licencije za pojedino vozilo, nisu prenosivi.

(6) Domaći je prijevoznik dužan podnijeti zahtjev za izdavanje nove licencije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka važenja licencije.

(7) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije, prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona.

(8) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će mu rješenjem odbiti zahtjev

(9) Domaći prijevoznik, koji prestane obavljati djelatnost prijevoza, najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licencije.

(10) Izvornik licencije nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika. Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod licencije.

(11) Ministar propisuje obrazac licencije i izvoda licencije.

Uvjeti za početak obavljanja prijevoza

Članak 14.

Domaći prijevoznik može započeti obavljati one vrste prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem ili međunarodnom cestovnom prometu, koji su navedeni u licenci s danom dostave licencije, a pojedinim vozilom s danom dostave izvoda licencije za to vozilo.

Promjena podataka

Članak 15.

(1) Domaći prijevoznik dužan je u slučaju promjene podataka na temelju kojih je izdana licencija o istom obavijestiti izdavatelja licencije u roku od osam dana od dana promjene.

(2) U slučaju promjene podataka iz stavka 1. ovoga članka, a koji se odnose na vozila izdavatelj licencije izdaje novi izvod za predmetno vozilo.

(3) U slučaju promjene drugih podataka iz stavka 1. ovoga članka izdaje se nova licencija s pripadajućim novim izvodima.

(4) Nova licencija s pripadajućim novim izvodima izdaje se domaćem prijevozniku nakon vraćanja licencije čije važenje prestaje zbog promjene podataka.

Obvezni dokumenti u vozilu

Članak 16.

(1) Vozač domaćeg prijevoznika tijekom vožnje u vozilu mora imati:

- izvod licencije za vozilo,
- putni list za povremeni i naizmjenični prijevoz putnika,

- putni radni list za linijski prijevoz putnika,
- teretni list za prijevoz tereta,
- ugovor o podvozarstvu,
- odgovarajuće dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza.

(2) Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu vozač prijevoznika Zajednice i vozač stranog prijevoznika u vozilu mora imati:

- potrebne dozvole koje se odnose na određenu vrstu prijevoza,
- međunarodni teretni list (CMR), odnosno, putni list.

(3) Vozač prijevoznika dužan je na zahtjev nadležnog inspektora ili ovlaštenog službenika Carinske uprave Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Carinske uprave) dati na uvid sve isprave iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

Privremeno oduzimanje licencije ili izvoda licencije

Članak 16.a

(1) Ako izdavatelj licencije na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u smislu članka 9. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja i ukupan broj izvoda licencije, izdavatelj licencije će privremeno oduzeti licenciju, odnosno pojedini izvod licencije.

(2) Licencija ili pojedini izvod može se privremeno oduzeti domaćem prijevozniku u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci.

(3) Rješenjem o privremenom oduzimanju licencije ili izvoda licencije izdavatelj će narediti domaćem prijevozniku da u roku od osam dana od dana primitka rješenja vrati licenciju ili izvode licencije koji ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere

Ukidanje licencije

Članak 17.

(1) Izdavatelj licencije rješenjem može oduzeti licenciju domaćem prijevozniku u sljedećim slučajevima:

- ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdanu licenciju,
- ako se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka,
- ako obavlja prijevoz u suprotnosti s izdanom licencijom.

(2) Domaći prijevoznik mora u roku od osam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licencije, istu vratiti izdavatelju licencije zajedno s izvodima. Rješenje o ukidanju licencije izdavatelj licencije dostavlja nadležnoj inspekciji Ministarstva.

Prijava prijevoznika za vlastite potrebe

Članak 18.

(1) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju prijevoze za vlastite potrebe na temelju članka 7. stavka 5. točke 3. ovoga Zakona, prije početka obavljanja prijevoza dužne su se prijaviti kod izdavatelja licencije, koji ih upisuje u evidenciju prijevoza za vlastite potrebe, osim za prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg.

(2) Prijevozi iz stavka 1. ovoga članka mogu se obavljati samo na osnovi potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe koju izdaje izdavatelj licencije.

(3) Potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na pisani zahtjev pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe u kojoj treba navesti: vrstu prijevoza, broj vozila kojima će obavljati prijevoz, podatke o broju prikolica i potvrdu o zaposlenom vozaču za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg.

(4) Prilikom obavljanja prijevoza za vlastite potrebe vozač mora u vozilu imati:

- potvrdu ili izvod potvrde o prijavi prijevoza za vlastite potrebe,
- ugovor ili potvrdu o zaposlenom vozaču,
- teretni list za vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,
- putni list za prijevoz osoba u međunarodnom cestovnom prometu,
- odgovarajuće dozvole.

(5) Vozila kojima se obavljaju prijevozi za vlastite potrebe moraju biti označena i opremljena sukladno propisu iz članka 6. ovoga Zakona.

(6) Na postupak izdavanja izvoda, oduzimanja, promjene i prestanka važenja potvrde iz stavka 2. ovoga članka, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona koje se odnose na licencije i izvode iz licencija.

III. LICENCIJE ZAJEDNICE

Uvjeti za dobivanje licencije Zajednice

Članak 19.

(1) Međunarodni cestovni prijevoz putnika ili tereta unutar država članica Europske zajednice obavlja se na temelju licencije Zajednice.

(2) Licencija Zajednice važi u Republici Hrvatskoj.

(3) Licenciju Zajednice izdaje Ministarstvo domaćem prijevozniku, koji obavlja prijevoz putnika i tereta u cestovnom prometu, ako:

- ima sjedište/prebivalište u Republici Hrvatskoj u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske,

- u skladu sa zakonodavstvom Europske zajednice i sa zakonodavstvom Republike Hrvatske ispunjava uvjete za dobivanje licencije za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu.

Postupak za dobivanje licencije Zajednice

Članak 20.

(1) Na uvjete i postupak dodjele, odbijanje zahtjeva, privremeno oduzimanje, oduzimanje, promjenu podataka, kao i druga prava i obveze iz licencije Zajednice, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Poglavlja II. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licencija Zajednice, te vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.

(3) Ministarstvo svake godine do 31. siječnja dostavlja Komisiji pri Europskoj zajednici podatke o licencijama i izvodima licencija Zajednice izdanim domaćim prijevoznicima do 31. prosinca prethodne godine.

Oduzimanje licencije Zajednice ili izvoda licencije Zajednice

Članak 21.

Ako Ministarstvo donese rješenje o oduzimanju licencije ili izvoda licencije Zajednice prijevozniku, o tome bez odgađanja izvješćuje Komisiju pri Europskoj zajednici.

Potvrda za vozače iz država nečlanica

Članak 21.a

(1) Za obavljanje međunarodnoga cestovnog prijevoza tereta potrebno je imati licenciju Zajednice i potvrdu za vozača ako je vozač državljanin države nečlanice.

(2) Potvrdu za vozača iz stavka 1. ovoga članka izdaje Ministarstvo.

(3) Potvrda se izdaje na zahtjev prijevoznika koji ima licenciju Zajednice, za svakog vozača koji nije državljanin države članice, a koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen, u skladu s važećim propisima i uvjetima zapošljavanja i stručnog osposobljavanja vozača.

(4) Potvrdom za vozača iz stavka 1. ovoga članka potvrđuje se da je u okviru cestovnog prijevoza koji se obavlja na temelju licencije Zajednice, vozač koji je državljanin države nečlanice, a koji obavlja taj prijevoz, zaposlen u skladu s važećim propisima i uvjetima zapošljavanja i stručnog osposobljavanja vozača u Republici Hrvatskoj.

(5) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanjem potvrde za vozače.

(6) Ministar propisuje obrazac potvrde za vozača te uvjete i način korištenja.

(7) Potvrda za vozača izdaje se na ime prijevoznika uz licenciju Zajednice, koja je izdana tom prijevozniku. Potvrdom raspolaže vozač koji upravlja tim vozilom. Ovjerena kopija potvrde mora se nalaziti u vozilu za vrijeme obavljanja prijevoza i vozač je dužan dati na uvid na zahtjev inspektora cestovnog prometa.

(8) Potvrda za vozača izdaje se s rokom važenja do najviše pet godina. Potvrda je važeća samo dok su ispunjeni uvjeti na temelju kojih je izdana. U slučaju neispunjavanja uvjeta na temelju kojih je izdana, prijevoznik je dužan bez odgode, vratiti izdavatelju potvrdu za vozača.

(9) Inspekcija cestovnog prometa dužna je provoditi godišnje redovite provjere o ispunjavanju uvjeta iz stavka 3. ovoga članka za izdavanje potvrde za vozače. Provjere moraju obuhvatiti najmanje 20% važećih potvrda za vozače.

Oduzimanje potvrde za vozače

Članak 21.b

(1) Ako izdavatelj potvrde za vozače na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u skladu s člankom 9. stavkom 3. i 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja, izdavatelj potvrde će privremeno oduzeti potvrde za vozače.

(2) U slučaju težih ili ponovljenih lakših prekršaja koji se odnose na zlouporabu potvrde za vozače, Ministarstvo će protiv prijevoznika koji je počinio te prekršaje poduzeti sljedeće:

- odgoditi izdavanje potvrda za vozače čiji postupak izdavanja je u tijeku,
- oduzeti već izdane potvrde za vozače,
- postaviti dodatne uvjete za izdavanje potvrda za vozače radi sprječavanja zlouporabe.

(3) Izdavatelj potvrde za vozače može oduzeti potvrdu za vozače prijevozniku u sljedećim slučajevima:

- ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdavanje potvrde za vozače,
- ako se utvrdi da je potvrda za vozače izdana na temelju netočnih podataka.

(4) Prijevoznik je dužan vratiti izdavatelju potvrde za vozače u roku od osam dana od dana primitka rješenja o privremenom oduzimanju potvrde.

IV. PRIJEVOZ PUTNIKA

1. Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu

Članak 22.

Prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu obavlja se kao javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, povremeni prijevoz, autotaksi prijevoz i kao posebni oblik prijevoza.

A. JAVNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika

Članak 23.

(1) Javni linijski prijevoz je prijevoz putnika u cestovnom prometu i može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz na međuzupanijskim i županijskim linijama te kao lokalni linijski prijevoz putnika.

(2) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu može se obavljati samo autobusima i mora biti dostupan svim putnicima pod istim uvjetima i bez diskriminacije.

(3) Prijevoznik je dužan prije početka obavljanja prijevoza dostaviti vozni red autobusnim kolodvorima na kojima su po voznom redu predviđena zaustavljanja radi objave. Prijevoznik je dužan na zahtjev korisnika prijevoza opće uvjete prijevoza učiniti dostupnima.

(4) Javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu na istoj liniji može se povremeno obavljati i dodatnim autobusima. Pri obavljanju prijevoza na istoj liniji dodatnim autobusom (bisvožnje) dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Dozvola

Članak 24.

(1) Prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na određenoj liniji mora imati licenciju i dozvolu za tu liniju.

(2) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

(3) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(4) Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole započeti s obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji.

(5) U dozvolu za obavljanje prijevoza na novoj liniji nije dopušteno upisivati nove prijevoznike radi zajedničkog obavljanja prijevoza, niti je dopuštena izmjena voznog reda na toj liniji, u roku od jedne godine, od dana izdavanja dozvole.

(6) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

(7) Ministar propisuje obrazac dozvole i visinu naknade za izdavanje dozvole.

(8) Naknada iz stavka 6. ovoga članka prihod je državnog proračuna, odnosno proračuna županije.

Izdavatelj dozvole

Članak 25.

(1) Ministarstvo izdaje dozvolu za međuzupanijski linijski prijevoz putnika.

(2) Upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa izdaje dozvolu za županijski linijski prijevoz putnika.

(3) Upisnik izdanih dozvola za međuzupanijske linije vodi Ministarstvo, a za županijske linije vodi upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.

(4) Ministar utvrđuje sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga članka.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Članak 26.

(1) Dozvole iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona izdaju se na temelju zahtjeva prijevoznika, uz koji su priloženi sljedeći dokumenti:

- usklađeni vozni red,
- dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu,
- potvrda nadležnih tijela o plaćenim porezima i doprinosima za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, ne starija od 30 dana,

- itinerar u odgovarajućem mjerilu,
- pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.

(2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan navesti naziv linije, broj potrebnih dozvola i rok za koji se traži dozvola.

Obnova dozvola

Članak 27.

(1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se Ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, najmanje tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.

(2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaze iz članka 26. stavak 1. podstavaka 1., 2., 4. i 5. ovoga Zakona.

Članak 28.

(1) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa obnovit će dozvolu prijevozniku, osim u slučaju ako:

- prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanje na autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima,

- je u prethodnom razdoblju važenja dozvole više od dva puta kršio propise, posebno one koji se odnose na tehničku ispravnost vozila ili vremena upravljanja vozilom i odmorima vozača; a na temelju evidencije koju vode tijela nadležna za nadzor, pravomoćnih presuda domaćih sudbenih tijela, te izvješća nadležnih tijela država na čijem teritoriju je prekršaj počinjen, ako se radi o međunarodnim linijama.

(2) U slučaju odbijanja zahtjeva za obnovu dozvole iz stavka 1. ovoga članka, Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, nakon što rješenje kojim se zahtjev odbija postane konačno u upravnom postupku, javnim pozivom pozvat će prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj dozvola nije obnovljena.

Prestanak važenja dozvole prije isteka roka važenja

Članak 29.

(1) Dozvola prestaje važiti prije isteka roka važenja u sljedećim slučajevima:

- prestankom važenja licencije,
- ako prijevoznik prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta na temelju kojih je dobio dozvolu,
- na zahtjev prijevoznika,
- ako prijevoznik po posebnim propisima prestane postojati,
- ako prijevoznik iz neopravdanih razloga ne obavlja prijevoz na odobrenoj liniji uzastopce dulje od pet dana.

(2) Rješenje o prestanku važenja dozvole donosi Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa.

(3) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa nakon što rješenje iz stavka 2. ovoga članka, postane konačno u upravnom postupku, pozvat će javnim pozivom prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj je dozvola prestala važiti prije isteka roka.

(4) Ministar propisuje način provođenja, rokove i mjerila za odobravanje prijevoza na liniji iz stavka 3. ovoga članka, članka 28. stavka 2. i članka 31. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Javni poziv iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se u najmanje jednim dnevnim novinama.

Obveze nositelja dozvole

Članak 30.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika:

– u skladu s ovim Zakonom, izdanom dozvolom i voznim redom, cjenikom i općim uvjetima prijevoza,

- istu cijenu primjenjivati na isti način na sve korisnike autobusne linije,
- za vrijeme prijevoza u vozilu imati dozvolu ili ovjerenu kopiju dozvole,
- izdati voznu kartu putniku bez vozne karte,
- brinuti za red, sigurnost i redovitost obavljanja prijevoza,
- javno, putem medija objaviti početak, izmjenu ili prestanak prijevoza na liniji.

Usklađivanje voznih redova

Članak 31.

(1) Postupak usklađivanja voznih redova provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Usklađivanje voznih redova obavlja se za nove, kao i u slučaju izmjene linija na kojima se mijenja vrijeme polaska.

(3) Iznimno, za nove međusobno neusklađene linije Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, objavit će javni poziv radi odabira prijevoznika koji će obavljati prijevoz na toj liniji.

(4) Ministar propisuje mjerila, postupak i rokove usklađivanja voznih redova, kao i visinu naknade za usklađivanje koju plaćaju prijevoznici.

(5) Naknada iz stavka 4. ovoga članka prihod je komore iz stavka 1. ovoga članka.

Daljinar

Članak 32.

(1) Daljinar i minimalno vozno vrijeme utvrđuje prijevoznik.

(2) Način određivanja daljinara i najmanjega voznog vremena propisuje ministar.

Vozne karte

Članak 33.

(1) Putnici koji koriste javni linijski prijevoz tijekom cijele vožnje moraju imati vozne karte koje sadrže:

- naziv prijevoznika,
- relaciju prijevoza,
- cijenu prijevoza.

(2) Na zahtjev nadležnog inspektora putnik je dužan dati voznu kartu na uvid.

Prodaja voznih karata

Članak 34.

(1) Vozne karte prijevoznik može prodavati na autobusnim kolodvorima, u putničkim agencijama i poslovnica, kao i u autobusima tamo gdje nema autobusnog kolodvora.

(2) Prijevoznik, autobusni kolodvor, putnička agencija ili poslovnica mogu prodavati vozne karte samo za linije za koje je izdana dozvola, u skladu s voznim redom i cjenikom.

(3) Prijevoznik, autobusni kolodvor, agencija, poslovnica i sl. mogu, za međunarodne linije,

prodavati isključivo vozne karte hrvatskog prijevoznika ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Cjenik

Članak 35.

(1) Prijevoznik donosi cjenik, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(2) Prijevoznik dostavlja cjenik autobusnim kolodvorima koje koristi po voznom redu, organiziranim prodajnim mjestima, putničkim agencijama i poslovnicaama koje prodaju vozne karte.

Obavijest o kašnjenju autobusa

Članak 36.

(1) Prijevoznik je dužan, u slučaju nemogućnosti održavanja polaska na liniji ili o zakašnjenju duljem od 30 minuta, bez odgode izvijestiti autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz po voznom redu.

(2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka autobusni kolodvor s kojeg započinje prijevoz dužan je o zakašnjenju izvijestiti putnike i sljedeće autobusne kolodvove po voznom redu.

(3) Autobusni kolodvor može, po primitku obavijesti o nemogućnosti održavanja polaska na liniji, angažirati drugog prijevoznika za obavljanje prijevoza, na račun prijevoznika koji je bio dužan obaviti prijevoz.

Privremeni prekid prijevoza na liniji

Članak 37.

(1) Obavljanje prijevoza na određenoj liniji može se privremeno prekinuti za vrijeme važenja dozvole kad nastanu i za vrijeme trajanja okolnosti koje prijevoznik nije mogao predvidjeti, a čije posljedice nije mogao otkloniti (viša sila).

(2) Privremeni prekid prijevoza iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan prijaviti izdavatelju dozvole i autobusnom kolodvoru, odmah nakon nastanka okolnosti koje su taj prekid izazvale.

Trajna obustava

Članak 38.

(1) Ako prijevoznik ne može obavljati prijevoz prema odobrenom voznom redu na liniji za koju ima dozvolu, dužan je izdavatelju dozvole podnijeti zahtjev za trajnu obustavu prijevoza.

(2) Izdavatelj dozvole, po primitku zahtjeva iz stavka 1. ovoga članka Zakona, donijet će rješenje o ukidanju dozvole.

(3) Prijevoznik je dužan o trajnoj obustavi prijevoza na liniji za koju ima dozvolu pisanim putem izvijestiti autobusni kolodvor, organizirana prodajna mjesta, poslovnice i putničke agencije.

Pravno sljedništvo

Članak 39.

Iznimno od članka 24. stavka 3. ovoga Zakona pravni sljednik prijevoznika na kojega glasi dozvola, nastavlja s obavljanjem prijevoza na temelju izdane dozvole i preuzima istovjetna prava i obveze, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

Zajedničko obavljanje prijevoza

Članak 40.

(1) Dva ili više prijevoznika mogu zajednički obavljati prijevoz.

(2) Prijevoznici iz stavka 1. ovoga članka u slučaju zajedničkog obavljanja prijevoza na liniji dužni su uz zahtjev priložiti pisani ugovor, na koji se primjenjuju odredbe o ortakluku prema posebnom propisu.

(3) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka izdaje se jedna dozvola koja glasi na sve prijevoznike.

(4) U slučaju prestanka ispunjavanja bilo kojeg uvjeta za izdavanje dozvole, ili izricanje mjere zabrane obavljanja prijevoza u trajanju dužem od tri mjeseca, nekom od prijevoznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoz nastavljaju ostali prijevoznici na koje glasi dozvola, uz prethodnu suglasnost izdavatelja dozvole.

Način obavljanja prijevoza

Članak 41.

Prijevoznik je dužan obavljati javni linijski prijevoz putnika na liniji za koju ima dozvolu u svoje ime, na vlastitu odgovornost i za vlastiti račun.

Podvozarstvo

Članak 42.

(1) Iznimno od članka 41. ovoga Zakona prijevoznik može privremeno na određenoj liniji neprekidno, ne dulje od 90 dana, tijekom jedne kalendarske godine, povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom, na temelju pisanog ugovora (podvozarstvo).

(2) Podvozarstvo je prijevoz koji se obavlja na temelju pisanog ugovora kojim se prijevoznik obvezuje da će obavljati prijevoz u ime i za račun drugog prijevoznika na kojeg glasi dozvola.

(3) U slučaju obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka, nositelj dozvole dužan je prije sklapanja ugovora iz stavka 1. ovoga članka ishoditi suglasnost izdavatelja dozvole.

(4) Prijevoznik koji povjeri obavljanje prijevoza drugom prijevozniku dužan je u roku od osam dana od dana sklapanja ugovora, isti dostaviti izdavatelju dozvole.

Obveze vozača

Članak 43.

(1) Vozač prijevoznika dužan je u granicama raspoloživih mjesta u vozilu, u skladu s voznim redom i općim uvjetima prijevoza, prihvatiti i prevesti svaku osobu, uz prihvat prtljage.

(2) Zabranjeno je zaustavljanje izvan autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta koja su određena voznim redom.

B. POSEBNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 44.

(1) Posebnim linijskim prijevozom obavlja se prijevoz učenika od i do škole, invalida, putnika kojima je potrebna medicinska njega, te radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada.

(2) Posebni linijski prijevoz putnika obavlja se u pravilu autobusima, a iznimno može se obavljati i osobnim vozilom (8+1), odnosno specijalnim vozilima, na osnovi sklopljenog pisanog

ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika. Popis putnika obvezatni je sastavni dio ugovora. Tijekom obavljanja posebnoga linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika. Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis putnika u posebnom linijskom prijevozu.

(3) Prijevoznik je dužan u roku od 8 dana od sklapanja ugovora iz stavka 2. ovoga članka isti dostaviti Ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, koji vode registar posebnih linijskih prijevoza.

(4) Iznimno, kao posebni linijski prijevoz može se obavljati i prijevoz putnika koji nisu navedeni u stavku 1. ovoga članka, ili u popisu putnika iz stavka 2. ovoga članka, u mjesta i iz mjesta u kojima ne postoji javni linijski prijevoz putnika, odnosno za potrebe izvanrednog obavljanja drugih oblika prijevoza.

(5) Za obavljanje prijevoza iz stavka 4. ovoga članka prijevoznik mora imati dozvolu koju izdaje Ministarstvo za međužupanijske linije, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa za županijske linije.

(6) Prilikom izdavanja dozvole iz stavka 5. ovoga članka, izdavatelj dozvole primjenjuje sljedeća mjerila:

- vremensku i mjesnu dostupnost javnoga linijskoga cestovnog i drugih grana prijevoza,
- potrebe posebnih kategorija korisnika prijevoza,
- utjecaj na ekonomsku opstojnost postojećih linija.

C. POVREMENI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje povremenog prijevoza putnika

Članak 45.

(1) Povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu je prijevoz autobusom kod kojeg se skupina unaprijed formiranih putnika prevozi pod uvjetima iz ugovora sklopljenog između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

(2) Povremeni prijevoz putnika ne smije sadržavati ponovljene elemente linijskog, ni posebnoga linijskog prijevoza, kao što su relacija, vrijeme odlaska i dolaska, te mjesta ulaza i izlaza putnika. Prijevozi su namijenjeni potrebama za jednokratnim prijevozima, te nemaju funkciju prijevoza dnevne migracije.

(3) Pri obavljanju povremenog prijevoza putnika u autobusu se mora nalaziti putni list, osim u slučajevima prijevoza iz/u zračne i morske luke ili željezničke kolodvore, te prijevoz djece u kazalište, kino, sportske i druge manifestacije.

D. AUTOTAKSI PRIJEVOZ

Obavljanje autotaksi prijevoza

Članak 46.

(1) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju ovoga Zakona i propisa koji u skladu s ovim Zakonom donosi nadležno tijelo jedne ili više jedinica lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

(2) Autotaksi prijevoz obavlja se na temelju dozvole, ako je to utvrđeno propisom iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Dozvolu iz stavka 2. ovoga članka izdaje nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave odnosno Grada Zagreba, pravnoj ili fizičkoj osobi koja ispunjava sljedeće uvjete:

- ima važeću licenciju za obavljanje autotaksi prijevoza,
- ima položen ispit, odnosno zaposlenog vozača s položenim ispitom iz članka 49. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine« br. 178/04., 48/05., 111/06. i 63/08.).

(4) Na području jedinice lokalne samouprave u kojoj se ne izdaju dozvole, autotaksi prijevoz se obavlja na temelju licencije za obavljanje autotaksi prijevoza, sukladno odredbama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine« br. 178/04., 48/05., 111/06. i 63/08.).

(5) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave mogu utvrditi organizaciju obavljanja autotaksi prijevoza, autotaksi stajališta i način njihova korištenja, broj sjedala u vozilu kojim se obavlja autotaksi prijevoz, te druge uvjete koji se odnose na izgled i opremu vozila.

(6) Propisom iz stavka 1. ovoga članka jedinice lokalne samouprave utvrđuju cijenu prijevoza, a mogu utvrditi mjerila na temelju kojih će odrediti broj autotaksi prijevoznika i/ili vozila kojima se obavlja autotaksi prijevoz na njihovom području.

(7) Nadzor nad provedbom propisa iz stavka 1. ovoga članka provode, pored Inspekcije cestovnog prometa i Državnog inspektorata, i komunalni redari jedinice lokalne samouprave.

(8) U obavljanju nadzora nad provedbom propisa iz stavka 1. ovoga članka komunalni redari jedinice lokalne samouprave imaju ovlasti propisane zakonom kojim se uređuje ustroj i ovlasti komunalnog redarstva.

Područje obavljanja autotaksi prijevoza

Članak 47.

(1) Autotaksi prijevoz obavlja se na području i sa područja one jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, na čijem području prijevoznik ima sjedište/prebivalište.

(2) Propisom iz članka 1. stavka 1. ovoga Zakona može se utvrditi pod kojim uvjetima je autotaksi prijevoz dozvoljen prijevoznicima sa sjedištem/prebivalištem izvan područja te jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba.

Strani autotaksi prijevoznik

Članak 48.

Strani prijevoznik može obavljati autotaksi prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske, ako je to uređeno međunarodnim ugovorom.

Ispit za vozača autotaksi vozila

Članak 49.

(1) Vozač autotaksi vozila mora imati položen ispit o poznavanju osnovnih podataka o kulturnim, gospodarskim, turističkim, prometnim i drugim značajnim objektima i znamenitostima na području na kojem obavlja prijevoz..

(2) Nadležno tijelo jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba za poslove prometa propisuje program ispita i način provjere znanja.

E. POSEBNI PRIJEVOZ PUTNIKA U UNUTARNJEM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje posebnog oblika prijevoza

Članak 50.

Potrebu i način obavljanja posebnog oblika prijevoza putnika cestovnim vlakom, zaprežnim vozilom ili nekim drugim cestovnim vozilom propisuje jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb.

2. Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 51.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima kao prijevoz u međunarodnom javnom linijskom prometu, posebnom linijskom prometu, kao povremeni prijevoz putnika i kao prijevoz putnika s naizmjeničnim vožnjama.

A. JAVNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Uvjeti za uspostavljanje međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 52.

Javni prijevoz putnika u međunarodnom linijskom cestovnom prometu (u daljnjem tekstu: međunarodni linijski prijevoz putnika) između Republike Hrvatske i drugih država, te tranzitni prijevoz preko Republike Hrvatske uspostavljaju se u skladu s međunarodnim ugovorom, uz uvažavanje načela uzajamnosti, na temelju uzajamne suglasnosti, a obavlja se u skladu s uvjetima koji su određeni ovim Zakonom i međunarodnim ugovorom.

Dozvola za međunarodni linijski prijevoz putnika

Članak 53.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika na teritoriju Republike Hrvatske može se obavljati samo na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo.

(2) Za izdavanje dozvole iz stavka 1. ovoga članka moraju biti ispunjeni i sljedeći uvjeti:

- vozni red mora biti usklađen,
- sve države preko čijeg teritorija se odvija linija moraju biti suglasne s obavljanjem prijevoza na toj liniji.

(3) Dozvola se izdaje na zahtjev domaćeg prijevoznika, prijevoznika Zajednice odnosno stranog prijevoznika.

(4) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

(5) Uz zahtjev iz stavka 3. ovoga članka treba priložiti vozni red, cjenik, itinerar, ugovor sklopljen između domaćeg i stranog prijevoznika o zajedničkom obavljanju međunarodnoga linijskog prijevoza putnika, kao i druge priloge određene međunarodnim ugovorom.

(6) Prijevoznik Zajednice ili strani prijevoznik podnosi zahtjev za izdavanje dozvole nadležnom tijelu države u kojoj je vozilo registrirano.

(7) Ministarstvo izdaje dozvolu za dio linije koji prometuje preko teritorija Republike Hrvatske, nakon dobivene suglasnosti svih država preko kojih linija prometuje.

(8) Sastavni dijelovi dozvole su ovjereni vozni red, cjenik i itinerar.

(9) Upisnik međunarodnih linija vodi Ministarstvo.

(10) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka, od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, zamjenjuje se dozvolom Zajednice iz članka 66. ovoga Zakona.

Način obavljanja međunarodnoga linijskog prijevoza putnika

Članak 54.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika mora se obavljati u skladu s izdanom dozvolom.

(2) Zabranjeno je obavljanje prijevoza putnika između dva mjesta na teritoriju Republike Hrvatske pri obavljanju prijevoza iz stavka 1. ovoga članka.

Prijevoz s više vozila

Članak 55.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika može se povremeno obavljati na istoj liniji i dodatnim autobusima (bis-vožnje).

(2) Prilikom obavljanja prijevoza iz stavka 1. ovoga članka dozvoljeno je izostavljanje određenih stajališta i autobusnih kolodvora.

Tranzitni linijski prijevoz putnika

Članak 56.

(1) Tranzit preko teritorija Republike Hrvatske može se obavljati na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske.

(2) Pri obavljanju linijskog prijevoza putnika u tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske, prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojega glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora, ovjeren kod javnog bilježnika.

Primjena odredbi o unutarnjem linijskom cestovnom prijevozu

Članak 57.

Na objavljivanje i usklađivanje voznog reda, način i uvjete korištenja autobusnih kolodvora i autobusnih stajališta, te ostale uvjete u međunarodnom linijskom prijevozu putnika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje unutarnji cestovni prijevoz.

Trajna obustava prijevoza

Članak 58.

(1) Ako prijevoznik iz ekonomskih ili drugih opravdanih razloga ne može obavljati međunarodni linijski prijevoz putnika za koji mu je izdana dozvola, dužan je podnijeti obrazloženi zahtjev za trajnu obustavu prijevoza Ministarstvu.

(2) Prijevoz se smije trajno obustaviti nakon što Ministarstvo donese rješenje o ukidanju dozvole.

B. POSEBNI LINIJSKI PRIJEVOZ PUTNIKA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Obavljanje posebnoga linijskog prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu

Članak 59.

(1) Posebnim linijskim prijevozom u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se prijevoz učenika i studenata od i do obrazovnih institucija, invalida, putnika kojima je potrebna medicinska njega, vojnika i njihovih obitelji između prebivališta i vojarne te radnika između mjesta prebivališta i mjesta rada.

(2) Posebni linijski prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se autobusima na osnovi sklopljenoga pisanog ugovora između naručitelja prijevoza i prijevoznika, odnosno dozvole koju izdaje ministarstvo. Popis putnika je obvezatni sastavni dio ugovora.

(3) Zabranjen je prijevoz putnika koji nisu upisani u popis u posebnom linijskom prijevozu u međunarodnom cestovnom prometu.

(4) Prijevoznik je dužan prijaviti ugovor o obavljanju posebnoga linijskog prijevoza putnika u međunarodnom cestovnom prometu Ministarstvu, koje vodi evidenciju posebnih linijskih prijevoza. Tijekom obavljanja posebnoga linijskog prijevoza u vozilu se mora nalaziti ugovor i popis putnika.

C. POVREMENI PRIJEVOZ PUTNIKA I PRIJEVOZ PUTNIKA NAIZMJENIČNIM VOŽNJAMA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Način obavljanja

Članak 60.

(1) Povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu obavlja se bez dozvole kod sljedećih vrsta prijevoza:

1. kružne vožnje »zatvorenih vrata«, pri čemu se ista skupina putnika prevozi istim autobusom na cijelom putovanju i vraća na polazno mjesto. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište,

2. vožnje koje se obavljaju s putnicima pri polaznoj vožnji, a praznim autobusom pri povratnoj vožnji. Polazno mjesto mora biti u državi u kojoj prijevoznik ima sjedište,

3. vožnje pri kojima se polazno putovanje obavlja bez putnika i svi se putnici preuzimaju na istom mjestu, ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta,

– putnici sačinjavaju skupinu formiranu na temelju ugovora o prijevozu, koji je sklopljen prije njihovog dolaska u Republiku Hrvatsku. Putnici se prevoze nazad u državu u kojoj prijevoznik ima sjedište,

– putnike je isti prijevoznik prethodno dovezao na teritorij Republike Hrvatske, te ih preuzima i odvozi natrag na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište,

– putnici su pozvani da doputuju na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište, pri čemu troškove prijevoza snosi fizička ili pravna osoba koja ih je pozvala. Putnici moraju sačinjavati jedinstvenu skupinu koja nije nastala samo zbog tog putovanja. Prijevoznik prevozi putnike na teritorij države u kojoj ima sjedište,

4. tranzitne vožnje preko teritorija Republike Hrvatske, ako su u svezi s povremenim prijevozom,

5. prijevozi praznih autobusa, koji se koriste isključivo za zamjenu autobusa u kvaru ili oštećenog autobusa.

(2) Dozvola je potrebna za:

1. ulazak praznog autobusa u Republiku Hrvatsku radi preuzimanja skupine putnika, te za prijevoz te skupine na teritorij države u kojoj prijevoznik ima sjedište/prebivalište, ako nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 1. točke 3. ovoga članka,

2. obavljanje ostalih povremenih prijevoza putnika.

(3) Domaći prijevoznik mora imati dozvolu za povremeni prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu, ako je međunarodni prijevoz u pojedinim državama dozvoljen samo na temelju dozvola.

(4) Dozvolu za obavljanje povremenog prijevoza putnika domaćem prijevozniku, na njegov zahtjev izdaje Ministarstvo.

Prijevoz putnika u međunarodnom cestovnom prometu naizmjeničnim vožnjama

Članak 61.

(1) Za prijevoze putnika u međunarodnom cestovnom prometu s naizmjeničnim vožnjama stranom je prijevozniku, odnosno prijevozniku Zajednice potrebna dozvola. Izvornik dozvole

vozač mora imati u vozilu tijekom obavljanja prijevoza.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka ne izdaje se, ako je iz zahtjeva prijevoznika za izdavanje dozvole razvidno da su namjeravani prijevozi u suprotnosti s odredbama ovoga članka.

(3) Prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama je prijevoz kod kojeg se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto kasnijom vožnjom istog prijevoznika. Polazno, odnosno odredišno mjesto je mjesto gdje vožnja započinje, odnosno završava, zajedno s okolnim mjestima unutar promjera od 50 km.

(4) Kod naizmjeničnog prijevoza ni jedan se putnik ne smije uzimati ili ostavljati tijekom puta.

(5) Prva povratna i posljednja polazna vožnja u nizu naizmjeničnih vožnji obavlja se praznim autobusom.

(6) Naizmjeničnim prijevozom smatra se prijevoz prilikom kojeg se uz suglasnost ministarstva:

- putnici vraćaju s drugom skupinom ili prijevoznikom,
- putnici usput uzimaju ili ostavljaju,
- prva polazna i posljednja povratna vožnja obavlja praznim autobusom.

Putni list

Članak 62.

(1) Prijevoznik koji obavlja povremene prijevoze i prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama mora prije početka vožnje ispuniti putni list.

(2) Putni list koristi se za prijevoze iz stavka 1. ovoga članka te mora sadržavati sljedeće podatke:

- vrstu prijevoza,
- prijevoznika,
- itinerar,
- podatke o registarskoj oznaci vozila,
- podatke o voznom osoblju,
- popis putnika.

(3) Knjige putnih listova za autobuse domaćeg prijevoznika izdaje Ministarstvo.

(4) Ministar propisuje oblik i sadržaj, te način vođenja putnog lista za domaće prijevoznike, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije utvrđeno.

D. DOKUMENTI, MJERE I SLOBODA OBAVLJANJA PRIJEVOZA U MEĐUNARODNOM CESTOVNOM PROMETU

Ukidanje dozvole

Članak 63.

(1) Ministarstvo može ukinuti dozvolu za međunarodni linijski prijevoz ili naizmjenične vožnje, koja je bila izdana domaćem prijevozniku, stranom prijevozniku ili prijevozniku Zajednice, ako prijevoznik unatoč prethodnom upozorenju ne obavlja prijevoz u skladu s odredbama ovoga Zakona, odredbama drugih propisa koji su na snazi u Republici Hrvatskoj ili odredbama međunarodnih ugovora.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka koja je bila izdana stranom prijevozniku ili prijevozniku Zajednice ukida se i u slučaju kad nadležno tijelo države u kojoj je strani prijevoznik registriran, odbije izdati odgovarajuću dozvolu domaćem prijevozniku.

Sloboda obavljanja prijevoza

Članak 64.

(1) Svaki prijevoznik koji obavlja prijevoz putnika uz naknadu, dužan je obavljati prijevoz putnika bez diskriminacije i bez obzira na nacionalnost ili sjedište/prebivalište, uz uvjet da:

- ima licenciju države u kojoj ima sjedište/prebivalište za prijevoz putnika u linijskom prijevozu, uključujući posebni linijski prijevoz i povremeni prijevoz,
- ispunjava uvjete Zajednice za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prijevozu,
- ispunjava propisane uvjete u pogledu cestovne sigurnosti, koji se odnose na standarde za vozača i vozilo.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju i na prijevoznika za vlastite potrebe.

E. OBAVLJANJE MEĐUNARODNOGA LINIJSKOG PRIJEVOZA PUTNIKA NA TEMELJU DOZVOLE ZAJEDNICE

Dozvola Zajednice za međunarodni linijski prijevoz putnika

Članak 65.

(1) Međunarodni linijski prijevoz putnika obavlja se na temelju dozvole Zajednice za obavljanje prijevoza putnika, koja se izdaje prijevozniku, odnosno pravnoj ili fizičkoj osobi koja u okviru svoje djelatnosti organizira i upravlja prijevozima putnika.

(2) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka nije prenosiva.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, nositelj dozvole uz suglasnost nadležnog tijela može povjeriti obavljanje prijevoza drugom prijevozniku, koji mora ispunjavati uvjete iz članka 64. ovoga Zakona. U tom slučaju u dozvoli mora biti naveden naziv prijevoznika kojem je povjereno obavljanje prijevoza.

(4) U slučajevima udruživanja prijevoznika ili gospodarskih subjekata s namjerom obavljanja linijskog prijevoza, dozvola se izdaje onom prijevozniku koji je u okviru udruženja nositelj upravljanja prijevoza, a ostalim prijevoznicima izdaje se izvod te dozvole.

(5) Obrazac dozvole Zajednice po obliku i sadržaju mora biti u skladu s uzorkom koji određuje Komisija.

(6) Dozvola Zajednice za prijevoz izdaje se za razdoblje do pet godina.

(7) Dozvola Zajednice sadrži sljedeće podatke:

- vrstu prijevoza,
- relaciju, prvenstveno s navodom mjesta odlaska i mjesta dolaska,
- vrijeme važenja,
- stajališta i vozni red.

(8) Dozvolu Zajednice u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo na zahtjev prijevoznika. Dozvola se izdaje u suglasnosti s nadležnim tijelima država na čijem se teritoriju putnici uzimaju, odnosno ostavljaju.

Podnošenje zahtjeva za dozvolu Zajednice

Članak 65.a

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole Zajednice za redoviti linijski prijevoz putnika dostavlja se nadležnom tijelu države članice na čijem teritoriju je mjesto polaska.

(2) Obrazac zahtjeva za izdavanje dozvole mora odgovarati obrascu koji utvrđuje Komisija.

- (3) Podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole Zajednice dužan je zahtjevu priložiti:
- 16 – kopiju licencije Zajednice za međunarodni prijevoz putnika,
 - vozni red koji omogućava nadzor usklađenosti s propisima Zajednice o vremenu vožnje i odmora,
 - 17 – sve druge podatke koje je zatražilo tijelo nadležno za izdavanje dozvola.

Postupak izdavanja dozvole Zajednice

Članak 65.b

(1) Dozvola Zajednice se izdaje uz suglasnost nadležnih tijela svih država članica na čijem teritoriju putnici ulaze ili izlaze. Tijelo koje izdaje dozvolu Zajednice prosljeđuje kopiju zahtjeva za izdavanje dozvole s kopijama svih drugih potrebnih dokumenata i svoje mišljenje nadležnim tijelima država članica na čijem teritoriju putnici ulaze i izlaze i nadležnim tijelima država članica preko čijeg teritorija se prijevoz obavlja bez ulaska i izlaska putnika.

(2) Nadležna tijela država članica od kojih je zatražena suglasnost izvještavaju tijelo nadležno za izdavanje dozvole o svojoj odluci o zahtjevu u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva. Ako tijelo nadležno za izdavanje dozvole, u roku od dva mjeseca, ne zaprimi traženu suglasnost od nadležnih tijela država članica, smatra se da je suglasnost dana i može izdati dozvolu. Nadležna tijela država članica preko čijeg teritorija se obavlja prijevoz bez ulaska i izlaska putnika, mogu u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva tijelu nadležnom za izdavanje dozvole dostaviti svoje primjedbe.

(3) Tijelo nadležno za izdavanje dozvole odluku o zahtjevu donosi u skladu sa stavcima 7. i 8. ovoga članka u roku od četiri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Dozvola se ne izdaje ako:

- 18 a) podnositelj zahtjeva nije u mogućnosti obaviti prijevoz koji je predmet zahtjeva vozilima i opremom s kojom neposredno raspolože,
- 19 b) podnositelj zahtjeva svoje poslovanje nije prethodno uskladio s nacionalnim i međunarodnim propisima o cestovnom prijevozu, a posebno s uvjetima i zahtjevima koji se odnose na dozvole za međunarodni cestovni prijevoz putnika ili je teško prekršio propise o sigurnosti prometa na cestama, osobito glede pravila koja se primjenjuju na vozila i vrijeme vožnje i odmora vozača,
- 20 c) u slučaju zahtjeva za produljenje dozvole, uvjeti za izdavanje dozvole nisu ispunjeni,
- 21 d) se pokaže da bi zatraženi prijevoz izravno ugrozio postojanje redovitog linijskog prijevoza za koji već postoji dozvola, osim u slučajevima ako postojeći redoviti linijski prijevoz obavlja samo jedan prijevoznik ili jedna skupina prijevoznika,
- 22 e) bi obavljanje prijevoza navedenog u zahtjevu bilo usmjereno samo na najunosnije prijevoze na postojećim prometnim poveznicama,
- 23 f) država članica na temelju detaljne analize zaključi da bi navedeni prijevoz ozbiljno utjecao na opstojnost usporedivoga željezničkog prijevoza na konkretnim direktnim dijelovima. Svaka odluka donesena u skladu s ovom odredbom dostavlja se prijevozniku na kojeg se odnosi s obrazloženjem. U slučaju da međunarodni autobusni prijevoz ozbiljno utječe na opstojnost usporedivoga željezničkog prijevoza na konkretnim direktnim dijelovima, država članica može uz suglasnost Komisije, privremeno ili trajno oduzeti dozvolu za obavljanje međunarodnoga autobusnog prijevoza, u roku od šest mjeseci nakon dostave obavijesti prijevozniku. Činjenica da prijevoznik nudi niže cijene od onih koje nude drugi cestovni prijevoznici ili činjenica da na konkretnoj prometnoj poveznici već djeluje drugi cestovni prijevoznik ne može biti razlog za odbijanje zahtjeva.

(5) Tijelo nadležno za izdavanje dozvole i nadležna tijela svih država članica uključenih u postupak radi davanja suglasnosti, mogu odbiti zahtjev samo iz razloga navedenih u stavku 4. ovoga članka.

(6) Ako postupak dobivanja suglasnosti za izdavanje dozvole izdavatelju dozvole ne omogućava donošenje odluke o zahtjevu, predmet se može proslijediti Komisiji u roku od pet mjeseci od dana primitka zahtjeva prijevoznika.

(7) Nakon savjetovanja s državama članicama, Komisija u roku od deset tjedana donosi odluku koja stupa na snagu unutar trideset dana od obavješćivanja konkretnih država članica.

(8) Odluka Komisije se nastavlja primjenjivati do postizanja suglasnosti između konkretnih država članica.

(9) Po okončanju postupku u skladu s ovim člankom, tijelo nadležno za izdavanje dozvole nadležnim tijelima država članica u kojima ulaze i izlaze putnici dostavlja kopije izdanih dozvola. Kopije izdanih dozvola dostavljaju se i nadležnim tijelima država preko kojih se prijevoz obavlja bez ulaska i izlaska putnika, osim ako ne navedu da ne žele biti obaviještene na takav način.

Izdavanje i produljenje dozvole Zajednice

Članak 65.c

(1) Po okončanju postupka iz članka 65.b ovoga Zakona tijelo nadležno za izdavanje dozvole Zajednice izdaje dozvolu ili odbija zahtjev.

(2) U odlukama kojima se odbija zahtjev moraju se navesti razlozi na kojima se odluka temelji. Na odluke o odbijanju zahtjeva prijevoznici imaju pravo prigovora.

(3) Članak 65.b ovoga Zakona se na odgovarajući način primjenjuje i na zahtjeve za produljenje dozvola ili za promjenu uvjeta prema kojima treba obavljati prijevoz za koji se traži dozvola.

(4) U slučaju manjih izmjena uvjeta prijevoza, posebno usklađivanja vremenskih razdoblja, cijena i voznih redova, tijelo nadležno za izdavanje dozvole, potrebne informacije o tome, dostavlja nadležnim tijelima drugih država članica.

(5) Države članice mogu se sporazumjeti da tijelo nadležno za izdavanje dozvola samo odlučuje o promjenama uvjeta prema kojima se usluge prijevoza obavljaju.«

Prestanak važenja dozvole Zajednice za linijski prijevoz putnika

Članak 66.

(1) Dozvola za linijski prijevoz prestaje važiti nakon isteka roka za koji je bila izdana ili tri mjeseca nakon što Ministarstvo primi obavijest nositelja dozvole o namjeri prekida prijevoza uz obvezno obrazloženje. Nositelj dozvole dužan je mjesec dana ranije javnom objavom obavijestiti korisnike o prekidanju prijevoza.

(2) Ministarstvo će oduzeti dozvolu Zajednice ukoliko nositelj dozvole ne ispunjava uvjete za dobivanje dozvole, posebno ako država u kojoj prijevoznik ima sjedište, to zahtijeva.

(3) U slučaju težeg kršenja ili ponovljenih lakših kršenja propisa s područja cestovne sigurnosti, posebno u pogledu vozila, te vremena vožnje i odmora za vozače, Ministarstvo može zabraniti prijevozniku obavljanje međunarodnih putničkih prijevoza na teritoriju Republike Hrvatske, o čemu izvješćuje izdavatelja dozvole.

Obveza prijevoznika

Članak 67.

(1) Prijevoznik u međunarodnom linijskom prijevozu dužan je, osim u slučaju više sile, obavljati prijevoze na liniji na način kojim jamči stalnost, redovitost, sigurnost, te ostale uvjete određene prilikom izdavanja dozvole, sve dok mu ne istekne dozvola Zajednice.

(2) Prijevoznik je dužan objaviti itinerar, stajališta, vozni red, cijene i opće prijevozne uvjete na način kojim jamči dostupnost informacija svim korisnicima.

Uzajamna suradnja

Članak 68.

Republika Hrvatska surađuje s ostalim državama članicama Europske unije u pogledu izvješćivanja i pružanja informacija povezanih s:

– kršenjem zakonodavstva Zajednice u području međunarodnog prijevoza putnika, koja počinu prijevoznik iz druge države, te o izrečenim mjerama i kaznama,

– kaznama protiv domaćih prijevoznika za djela počinjena u drugoj državi članici.

3. Prijevoz osoba za vlastite potrebe

Obavljanje prijevoza za vlastite potrebe

Članak 69.

(1) Prijevoz osoba za vlastite potrebe je prijevoz koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe.

(2) Vozila koja se koriste za prijevoz za vlastite potrebe moraju biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili moraju biti uzeta u zakup na temelju ugovora o zakupu ili leasingu.

(3) Vozilom kojim se obavlja prijevoz za vlastite potrebe mora upravljati osoba zaposlena kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba.

(4) Pravne ili fizičke osobe koje obavljaju prijevoz za vlastite potrebe iz stavka 1. ovoga članka nisu dužne pribaviti dozvolu, ali moraju imati potvrdu iz članka 18. stavka 2. ovoga Zakona.

V. PRIJEVOZ TERETA

Vrste prijevoza tereta

Članak 70.

Prijevoz tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu obavlja se kao javni prijevoz i kao prijevoz za vlastite potrebe.

Javni prijevoz tereta

Članak 71.

Javni prijevoz tereta je prijevoz koji se obavlja uz naknadu, kod kojeg se relacija, cijena prijevoza i drugi prijevozni uvjeti određuju ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza.

Prijevoz tereta za vlastite potrebe

Članak 72.

Prijevozom tereta za vlastite potrebe smatra se prijevoz koji obavljaju pravne ili fizičke osobe bez naknade, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

– teret koji se prevozi mora biti u vlasništvu pravne ili fizičke osobe ili prodan, kupljen, dat ili uzet u najam, proizveden, dopunjen ili popravljn od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,

– svrha puta mora biti prijevoz tereta do ili od pravne ili fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe, te njegovo premještanje unutar ili izvan sjedišta pravne ili prebivališta fizičke osobe koja obavlja prijevoz za vlastite potrebe,

– vozilima kojima se obavlja takav prijevoz moraju upravljati vozači zaposleni kod pravne ili fizičke osobe ili sama fizička osoba,

– vozila moraju biti u vlasništvu, zakupu ili leasingu.

Strane dozvole za domaćeg prijevoznika

Članak 73.

(1) Međunarodni prijevoz tereta obavlja se na temelju dozvole za međunarodni prijevoz tereta, ukoliko međunarodnim ugovorom nije određeno da se prijevoz obavlja bez dozvole.

(2) Ministarstvo utvrđuje i razmjenjuje potrebni broj dozvola za jednu godinu, s nadležnim tijelima drugih država.

(3) Dozvole za prijevoz tereta u međunarodnom cestovnom prometu tereta dijele se na kritične i nekritične.

(4) Ministarstvo svake godine u mjesecu rujnu, na temelju praćenja stanja za tekuću godinu, mora utvrditi popis kritičnih dozvola koji objavljuje na svojoj oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 74.

(1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavlja Ministarstvo putem komora, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja Ministarstvo.

(2) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:

– broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće izvode licencije,

– kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4 i EURO 5,

– broj zaposlenih vozača,

– broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,

– visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu,

– broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovog Zakona.

(3) Postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te dodatna mjerila za raspodjelu pojedinih vrsta stranih dozvola propisuje ministar.

(4) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

(5) Na raspodjelu stranih dozvola iz ovoga članka primjenjuju se pravila o dostavi upravnih akata po Zakonu o općem upravnom postupku.

Obveze komora

Članak 75.

(1) Komore su dužne Ministarstvu dostavljati izvješće o raspodjeli i iskorištenosti stranih dozvola po pojedinim državama i prijevoznicima.

(2) Ministar propisuje postupak, način i rokove za izvješćivanje iz stavka 1. ovoga članka.

Naknada za strane dozvole i troškove raspodjele

Članak 76.

(1) Naknadu za stranu dozvolu, te naknadu za troškove postupka raspodjele stranih dozvola snosi prijevoznik.

(2) Visinu naknade za stranu dozvolu i visinu naknade za trošak postupka raspodjele strane dozvole utvrđuje ministar.

(3) Naknada za stranu dozvolu prihod je državnog proračuna, a naknada za troškove

postupka raspodjele stranih dozvola iz članka 74. stavka 1. ovoga Zakona prihod je komora.

Uvjeti za dodjelu dozvola

Članak 77.

Strane dozvole može dobiti domaći prijevoznik, ako ispunjava sljedeće uvjete:

- ima licenciju za međunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu,
- pravodobno je izdavatelju dozvola podnio zahtjev za dodjelu dozvola,
- podmirio je sve poreze i doprinose za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, o čemu dostavlja potvrdu nadležnih tijela, ne stariju od 30 dana.

Korištenje stranih dozvola

Članak 78.

(1) Dobivene strane dozvole prijevoznik može koristiti samo za vozila za koje ima izvode licencija za međunarodni prijevoz tereta.

(2) Za cijelo vrijeme obavljanja međunarodnog prijevoza strana dozvola se mora nalaziti u vozilu.

(3) Prijevoznik je dužan pravilno i točno popuniti dozvolu i ne smije mijenjati podatke unesene u dozvolu.

(4) Prijevoznik je dužan koristiti dozvolu u skladu s njezinom namjenom i ne smije je ustupiti drugom prijevozniku.

(5) Ministarstvo će oduzeti stranu dozvolu prijevozniku ako dozvolu ne koristi u skladu s njezinom namjenom, ili je ustupi drugom prijevozniku, ili prestane ispunjavati koji od uvjeta propisanih za njezino izdavanje.

Dozvole za stranog prijevoznika

Članak 79.

(1) Strani prijevoznik ili prijevoznik Zajednice (u daljnjem tekstu: strani prijevoznik) može obavljati prijevoz tereta u Republici Hrvatskoj, ako ima dozvolu za prijevoz tereta koju izdaje Ministarstvo, odnosno bez dozvole, ako je tako određeno međunarodnim ugovorom.

(2) Međunarodni prijevoz tereta stranim vozilom, koje ima priključno vozilo, obavlja se na temelju jedne dozvole.

(3) Ako strani prijevoznik obavlja međunarodni prijevoz tereta vučnim i priključnim vozilom (skup vozila) različitih država registracije, mora imati dozvolu samo za vučno vozilo, osim ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

(4) Dozvola za prijevoz tereta mora biti ovjerena od strane Carinske uprave i nalaziti se u stranom vozilu za vrijeme vožnje na teritoriju Republike Hrvatske.

(5) Kontrolu ispravnosti dozvole obavljaju Carinska uprava i inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

Posebne dozvole

Članak 80.

(1) Ako je strani prijevoznik iz države s kojom Republika Hrvatska nije sklopila ugovor o međunarodnom prijevozu, ili nema razmijenjene dozvole Carinska uprava može mu izdati, uz plaćanje upravne pristojbe, posebnu dozvolu za obavljanje prijevoza tereta.

(2) Izvješće o izdanim dozvolama iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava dostavlja Ministarstvu, do desetoga u mjesecu, za protekli mjesec.

Prijevoz stranog prijevoznika u treću državu

Članak 81.

(1) Strani prijevoznik ne može obavljati prijevoz tereta iz Republike Hrvatske u treću državu i obratno, osim ako je to određeno međunarodnim ugovorom.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka strani prijevoznik može obaviti prijevoz tereta iz Republike Hrvatske u treću državu i obratno u slučaju da je zbog nedostatnih, odgovarajućih prijevoznih kapaciteta u Republici Hrvatskoj potrebno angažirati stranog prijevoznika. U tom slučaju Ministarstvo stranom prijevozniku izdaje posebnu dozvolu.

Prijevoz bez dozvole

Članak 82.

(1) Dozvola za stranog prijevoznika nije potrebna:

1. za prijevoz tereta sa zrakoplovnog pristaništa i za zrakoplovno pristanište, u slučaju havarije i druge nezgode zrakoplova ili u slučaju slijetanja zrakoplova zbog prisilne promjene pravca leta ili u slučaju otkazivanja zrakoplovnih linija,

2. za prijevoz oštećenoga motornog i priključnog vozila,

3. za prijevoz umrle osobe,

4. za prijevoz tereta prilikom selidbe u odgovarajućim posebnim vozilima,

5. za prijevoz poštanskih pošiljki,

6. za prijevoz izložaka namijenjenih sajmovima i izložbama,

7. za prijevoz pomoćnih sredstava i drugih potrepština za kazališne, glazbene i druge kulturne priredbe, cirkuske predstave ili za filmska, radijska i televizijska snimanja,

8. za prijevoz pčela i ribljeg mlađa,

9. za prijevoz medicinskog i drugog materijala kao pomoć u slučaju prirodnih nepogoda i rata i za prijevoz tereta u humanitarne svrhe,

10. za prazna vozila kojima se zamjenjuju vozila u kvaru, te preuzima prijevoz tereta iz vozila u kvaru,

11. za vozila tehničke pomoći za popravak vozila u kvaru (servisna remontna vozila),

12. za prijevoz tereta isključivo u reklamne svrhe ili za nastavu,

13. za vozila nosivosti do 3.500 kg ili najveće dopuštene mase do 6.000 kg.

(2) Za prijevoz iz stavka 1. ovoga članka vozač u vozilu mora imati dokument iz kojeg je razvidno da je riječ o jednom od navedenih prijevoza.

Primjena standarda o zaštiti okoliša i sigurnosti cestovnog prometa

Članak 83.

Zabranjen je ulazak u Republiku Hrvatsku stranom prijevozniku vozilom koje ne ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u pogledu zaštite okoliša i sigurnosti u cestovnom prometu.

Izvanredni prijevoz

Članak 84.

(1) Izvanredni prijevoz tereta u cestovnom prometu obavlja se na temelju ovoga Zakona i drugih propisa.

(2) Strana vozila u prometu na cestama Republike Hrvatske moraju udovoljavati propisima Republike Hrvatske u pogledu dimenzija i ukupne mase vozila i osovinskih opterećenja.

(3) Za obavljanje izvanrednog prijevoza u cestovnom prometu strani prijevoznik mora imati dozvolu za izvanredni prijevoz.

(4) Dozvolu iz stavka 3. ovoga članka izdaju, kao javnu ovlast, Hrvatske ceste d.o.o., na temelju zahtjeva kojeg strani prijevoznik podnosi preko pravne ili fizičke osobe registrirane za obavljanje otpremničke, odnosno agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(5) Kontrolu izvanrednih prijevoza, odnosno kontrolu osovinskih opterećenja, ukupne mase i dimenzija vozila u prometu na cestama provode Hrvatske ceste d.o.o., uz potrebnu suradnju Ministarstva unutarnjih poslova, odnosno, Inspekcije cestovnog prometa i cesta Ministarstva.

(6) Kontrolu iz stavka 5. ovoga članka na graničnim prijelazima Republike Hrvatske obavlja Carinska uprava u okviru carinskog nadzora.

(7) Ako se kontrolom iz stavka 5. ovoga članka utvrdi da se obavlja izvanredni prijevoz bez dozvole, odnosno ako se utvrdi da osovinsko opterećenje, ukupna masa i dimenzije vozila premašuju propisane veličine, troškove kontrole snosi vozač, prema posebnom propisu o javnim cestama, a vozilo se isključuje iz prometa, odnosno zabranjuje mu se ulazak ili izlazak iz Republike Hrvatske do izdavanja dozvole za izvanredni prijevoz.

(8) Za nastavak prijevoza prijevoznik mora, uz troškove kontrole platiti naknadu po posebnom propisu o javnim cestama, za obavljeni prijevoz u Republici Hrvatskoj do mjesta kontrole, odnosno do mjesta usklađenja osovinskog opterećenja, ukupne mase i dimenzija, odnosno do mjesta istovara ili izlaska iz Republike Hrvatske, kao i nadoknaditi štetu nastalu na cesti, po posebnom propisu, ukoliko se ona utvrdi.

Korištenje unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 84.a

(1) Na teritoriju Republike Hrvatske dozvoljeno je korištenje vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugog državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, pod uvjetom da:

- je vozilo registrirano u skladu s propisima druge države članice,
- se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača,
- vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu,
- unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca ili najmoprimac osobno.

(2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovoga članka dokazuje se sljedećim dokumentima:

- ugovorom o najmu ili ovjerovljenom kopijom ugovora u kojem su između ostalih navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum, trajanje ugovora te podaci o vozilu,
- u slučaju kada vozač nije najmoprimac, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerovljena kopija ugovora u kojem su navedeni podaci o najmoprimcu i vozaču, datum, rok trajanja ugovora o radnom odnosu ili posljednji obračunski platni listić.

(3) Dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka moraju se nalaziti u vozilu.

(4) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo države članice.

24 (5) Odredba ovoga članka ne primjenjuje se na prijevoz za vlastite potrebe.

Registar prijevoznika

Članak 84.b

(1) Registar prijevoznika je jedinstvena nacionalna evidencija prijevoznika koju u elektroničkom obliku vodi Ministarstvo.

(2) Uz podatke iz evidencija o izdanim licencijama za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, registar prijevoznika sadrži osobito sljedeće podatke:

- ime i prezime osobe odgovorne za prijevoz,
- vrsta i broj kaznenih djela i prekršaja iz članka 9. stavka 2. i 3. ovoga Zakona radi kojih je prijevozniku i odgovornoj osobi za prijevoz izrečena pravomoćna presuda te vrsta izrečene kaznenopravne ili prekršajno-pravne sankcije.

(3) Izdavatelj licencije dužan je najkasnije u roku od osam dana od dana izdavanja licencije dostaviti u registar prijevoznika podatke iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Registrom prijevoznika jamči se dostupnost javnosti podataka, osim podataka čije se prikupljanje, čuvanje i korištenje uređuje posebnim zakonom.

(5) Javnim podacima, sukladno ovome članku, smatraju se:

- naziv izdavatelja licencije,
- naziv, sjedište/prebivalište i matični broj prijevoznika,
- ime i prezime osobe odgovorne za prijevoz,
- datum izdavanja licencije,
- datum isteka licencije,
- vrsta javnog prijevoza.

(6) Ministar donosi propis o sadržaju, ustroju i načinu vođenja registra prijevoznika.

(7) Ministar će propis iz stavka 4. ovoga članka donijeti u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

VI. KABOTAŽA

Kabotaža i korištenje stranog vozila

Članak 85.

(1) Strani prijevoznik ne može obavljati unutarnji prijevoz (kabotaža) na teritoriju Republike Hrvatske, osim ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili ako za to ima posebnu dozvolu koju izdaje Ministarstvo.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, strani prijevoznik može obavljati unutarnji prijevoz kružnu vožnju grupe putnika koju je dovezao iz države u kojoj je vozilo registrirano.

(3) Domaći prijevoznik može koristiti strano vozilo za prijevoz, na temelju dozvole za korištenje stranog vozila, koju na njegov zahtjev može izdati Ministarstvo u skladu s mjerilima koje propisuje ministar.

Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Zajednice

Članak 85.a

(1) Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice mogu na području Republike Hrvatske, bez diskriminacije, na temelju nacionalnosti prijevoznika ili poslovnog nastana, na načelu uzajamnosti, privremeno obavljati unutarnji prijevoz putnika (kabotaža) bez obveze osnivanja predstavništva ili drugog oblika poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

(2) Obavljanje kabotaže u prijevozu putnika dopušteno je za sljedeće vrste prijevoza:

25 - za koji je sklopljen ugovor između naručitelja prijevoza i prijevoznika,

26 - povremeni prijevoz,

27 - redoviti linijski prijevoz, pod uvjetom da ga obavlja prijevoznik iz druge države članice na području Republike Hrvatske, kao dio međunarodnoga linijskog prijevoza putnika, pri čemu je prijevoz u gradskom i županijskom području zabranjen.

(3) Na obavljanje kabotaže u prijevozu putnika u Republici Hrvatskoj, ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na:

28 - cijene i uvjete prijevoza,

29 - mase i dimenzije cestovnih vozila,

30 - uvjete koji se odnose na prijevoz određenih kategorija putnika: učenika, djece i osoba sa smanjenom pokretljivošću,

31 - vrijeme vožnje i odmora vozača,

32 - porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.

(4) Na obavljanje kabotaže iz stavka 2. podstavka 3. ovoga članka primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske kojima se uređuje izdavanje dozvola, postupci javnog natječaja, pravci prometovanja, redovitost, kontinuitet i učestalost usluga te itinerari, osim ako drugačije nije uređeno propisima Zajednice.

(5) Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima glede konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.

(6) Odredbe stavaka 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji važe za domaće prijevoznike.

Članak 85.b

(1) Ako se kabotaža obavlja kao povremeni prijevoz putnika, u vozilu se mora nalaziti putni list koji je vozač dužan dati na uvid inspektoru cestovnog prometa ili ovlaštenom službeniku Carinske uprave.

(2) Ako se kabotaža obavlja kao posebnih linijski prijevoz putnika, u vozilu se mora nalaziti izvornik ugovora sklopljen između naručitelja i prijevoznika ili njegova ovjerena kopija.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Zajednice

Članak 85.c

(1) Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice i čiji vozači ako su državljani države nečlanice imaju potvrdu za vozače mogu na području Republike Hrvatske na načelu uzajamnosti i na privremenoj osnovi obavljati unutarnji prijevoz tereta (kabotaža).

(2) Prijevoznici iz stavka 1. ovoga članka ne moraju osnivati predstavništva ili druge oblike poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

(3) Na obavljanje kabotaže u Republici Hrvatskoj, ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na:

- cijene i uvjete prijevoza,
- mase i dimenzije cestovnih vozila,
- uvjete koji se odnose na obavljanje određenih vrsta prijevoza tereta, posebno prijevoza opasnih tvari, lakokvarljivih namirnica i živih životinja,
- vrijeme vožnje i odmora vozača,
- porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.

(4) Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima glede konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.

(5) Odredbe stavka 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji važe za domaće prijevoznike

Mjere u slučaju krize na tržištu

Članak 85.d

(1) U slučaju krize ili ozbiljnih poremećaja na tržištu prijevoza putnika i tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Komisiji pri Europskoj zajednici za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika, te dostaviti informacije o mjerama koja namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

(2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci s mogućnošću jednokratnog produljenja.

(3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovoga članka znači pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovoga članka osnovati Krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad i gospodarstvo i predstavnika prijevoznika. Krizni odbor kojemu je na čelu predstavnik Ministarstva predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

(5) Krizni odbor surađuje s odgovarajući tijelima drugih država članica.

VII. NAKNADA ZA CESTE

Članak 86.

(1) Za motorno vozilo registrirano izvan Republike Hrvatske koje obavlja prijevoz u Republici Hrvatskoj, osim za vozilo kojim se obavlja izvanredni prijevoz, plaća se naknada za ceste, ukoliko međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno. Za strano vozilo kojime se obavlja izvanredni prijevoz umjesto naknade za ceste plaća se naknada po posebnom propisu.

(2) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga članka umanjuje se za iznos plaćene cestarine za korištenje autocesta i cestovnih objekata s naplatom.

(3) Naknada za ceste iz stavka 1. ovoga članka uplaćuje se na račun Hrvatskih cesta d.o.o.

(4) Ministar propisuje visinu i način plaćanja naknade iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako su motorna vozila i prikolica registrirane u različitim državama plaća se naknada za skupinu vozila u iznosu koji važi za državu u kojoj je registrirano vučno vozilo.

(6) Ako je vučno vozilo iz stavka 4. ovog članka registrirano u državi s kojom je međunarodnim ugovorom dogovoreno da se naknada za ceste ne plaća, a prikolica je iz države s kojom takav ugovor nije sklopljen, naknada za prikolicu plaća se u iznosu koji važi za državu u kojoj je ona registrirana.

(7) Za motorna vozila registrirana izvan Republike Hrvatske koja koristi domaći prijevoznik, plaća se naknada za ceste u iznosima koji vrijede za državu u kojoj je registrirano pojedino vozilo.

(8) Naknadu za ceste naplaćuje Carinska uprava.

(9) Za strano vozilo registrirano u državi u kojoj visina naknade za ceste nije odgovarajuća visini naknade za ceste utvrđene iz stavka 5. ovoga članka, Ministarstvo može uskladiti naknadu do odgovarajućeg iznosa.

(10) Odredbe ovoga članka ne primjenjuju se na motorna vozila registrirana u državama članicama Europske unije.

VII.a Agencijska djelatnost u cestovnom prometu

Članak 86.a

(1) Agencijska djelatnost u cestovnom prometu, u smislu ovoga Zakona, su poslovi posredovanja kod zapošljavanja prijevoznih kapaciteta prijevoznika, u ime i za račun prijevoznika.

(2) Agencijsku djelatnost u cestovnom prijevozu može obavljati pravna i fizička osoba koja je registrirana za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu i ima licenciju za tu djelatnost (u daljnjem tekstu: posrednik u cestovnom prijevozu).

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdat će licenciju za početak obavljanja agencijske djelatnosti u cestovnom prometu osobi koja, uz uvjete iz članka 8. stavka 1. točke 1. i 3. ovoga Zakona, ima:

- poslovni prostor s istaknutom tvrtkom na ulazu, koji je primjeren za poslovanje, potpuno odvojen od stambenog prostora i omogućava povjerljive razgovore sa strankama,
- sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Posrednik u cestovnom prijevozu je dužan kod osiguravatelja u Republici Hrvatskoj ili kod osiguravatelja u državi članici Europske unije osigurati i obnavljati osiguranje od odgovornosti za štetu koju bi obavljanjem agencijske djelatnosti mogao prouzročiti prijevozniku, naručitelju prijevoza ili trećoj osobi.

(5) Najniža osigurana svota za štetu iz stavka 4. ovoga članka ne može biti manja od 150.000,00 kuna po jednom štetnom događaju, odnosno 350.000,00 kuna za sve odštetne zahtjeve u jednoj osiguravateljskoj godini.

(6) Posrednik u cestovnom prijevozu u obavljanju agencijske djelatnosti mora postupati s povećanom pažnjom, sukladno pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka).

(7) Izdavatelj licencije rješenjem će oduzeti licenciju posredniku u cestovnom prijevozu ako agencijsku djelatnost obavlja suprotno propisima i pravilima struke ili poslovnim običajima, ili ako prestane ispunjavati neki od uvjeta propisanih za izdavanje licencije, ili ako se utvrdi da je licencija izdana na temelju netočnih podataka.

(8) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama za obavljanje agencijske djelatnosti u cestovnom prijevozu.

(9) Ministarstvo vodi jedinstvenu evidenciju posrednika u cestovnom prijevozu.

(10) Ministar donosi propis o sadržaju, ustroju i načinu vođenja evidencije posrednika u cestovnom prijevozu.

(11) Odredbe ovoga Zakona o postupku i načinu izdavanja i oduzimanja licencije za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza na odgovarajući način se primjenjuju i na izdavanje i oduzimanje licencije za obavljanje agencijske djelatnosti.

(12) Na prava i obveze posrednika u cestovnom prijevozu koje nastanu u obavljanju agencijske djelatnosti na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o obveznim odnosima.

VIII. AUTOBUSNI I TERETNI KOLODVORI

Usluge i opremljenost

Članak 87.

(1) Na autobusnim kolodvorima obavlja se prihvata i otpremanje autobusa i putnika, preuzimanje i pohranjivanje prtljage, pružanje informacija o prijevozima i druge usluge povezane s prijevozom putnika.

(2) Na autobusnim kolodvorima obavlja se i prodaja voznih karata i rezervacije ako postoji ugovor o prodaji karata između autobusnog kolodvora i prijevoznika.

(3) Autobusni kolodvori obavljaju prihvata i otpremanje svih autobusa u javnom linijskom prijevozu putnika prema izdanim dozvolama.

(4) Autobusni kolodvori obavljaju prihvata i otpremanje autobusa u posebnom linijskom, povremenom i naizmjeničnom prijevozu putnika u skladu s raspoloživim brojem perona.

(5) Peroni za prihvata autobusa moraju biti na odgovarajući način opremljeni i označeni tako da je zajamčena sigurnost putnika i drugih osoba, koje se zadržavaju na području autobusnog kolodvora, neometani dolazak i odlazak autobusa, te obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

Obavljanje djelatnosti

Članak 88.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga može obavljati pravna ili fizička osoba koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt autobusnog kolodvora, te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.

(2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba, nadležno za poslove prometa.

(3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 2. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 9. ovoga Zakona,
- zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno članku 11. i 12. ovoga Zakona
- najmanje dva natkrivena perona,
- najmanje jedno autotaksi stajalište,

- osvjetljene i zagrijane prostorije za boravak putnika,
- prostor za pohranu prtljage,
- sanitarne prostorije,
- prometni ured,
- mjesto za prodaju vozničkih karata,
- istaknuti izvodi iz vozničkih redova,
- javna telefonska govornica
- prostor prilagođen za pristup invalidnim osobama.

(4) Prihvat i otprema putnika obavlja se na autobusnim kolodvorima i autobusnim stajalištima koji su u tu svrhu izgrađeni i označeni, a predviđeni su u voznom redu prijevoznika koji obavlja javni linijski prijevoz.

(5) Usluge autobusnog kolodvora moraju biti dostupne svim korisnicima pod jednakim uvjetima i bez diskriminacije, u skladu s utvrđenom kategorijom.

(6) Ministar propisom utvrđuje mjerila za kategorizaciju autobusnih kolodvora.

(7) Rješenje o kategoriji donosi nadležni ured državne uprave, odnosno tijelo nadležno za poslove prometa Grada Zagreba.

(8) Autobusni kolodvor donosi cjenik kolodvorskih usluga u skladu s utvrđenom kategorijom autobusnog kolodvora, kojeg se dužan pridržavati.

(9) Cjenike usklađuje i ovjerava Hrvatska gospodarska komora.

Obveza korištenja autobusnog kolodvora

Članak 89.

U mjestu u kojem postoji autobusni kolodvor, prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz dužan je koristiti se tim autobusnim kolodvorom.

Radno vrijeme autobusnih kolodvora

Članak 90.

Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti u skladu s utvrđenom kategorijom.

Obveze autobusnih kolodvora

Članak 91.

(1) Autobusni kolodvor dužan je voditi očevidnik o dolascima i polascima autobusa.

(2) Autobusni kolodvor dužan je izvješćivati do 5. u mjesecu za protekli mjesec nadležnog izdavatelja dozvole, o neobavljanju prijevoza na odobrenoj liniji.

(3) Vozač autobusa dužan je prijaviti autobusnom kolodvoru vrijeme svakog dolaska i polaska autobusa.

(4) Ministar propisuje sadržaj i način vođenja očevidnika stavka 1. ovoga članka.

Usluge i opremljenost teretnih kolodvora za teretna vozila

Članak 92.

(1) Djelatnost pružanja kolodvorskih usluga u teretnom prometu može obavljati pravna ili fizička osoba, koja je registrirana za obavljanje te djelatnosti i ima u vlasništvu ili zakupu objekt teretnog kolodvora, te koja ima licenciju za obavljanje te djelatnosti.

(2) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka, izdaje ured državne uprave nadležan za poslove prometa, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(3) Uvjeti za dobivanje licencije iz stavka 2. ovoga članka su:

- dobar ugled u smislu članka 9. ovoga Zakona,
 - zaposlena osoba odgovorna za vođenje poslova kolodvora s položenim ispitom o stručnoj osposobljenosti, sukladno članku 11. i 12. ovoga Zakona,
 - odgovarajuća površina za parkiranje vozila, u skladu s posebnim propisom,
 - prostor i mehanizacija za pretovar tereta,
 - prostor za skladištenje tereta,
 - povezanost s najmanje još jednim vidom prometa,
 - prostor za carinske, otpremničke i agencijske poslove,
 - javna telefonska govornica.
- (4) Teretni kolodvor obavlja prihvat i otpremanje, parkiranje i osiguranje teretnih vozila.
- (5) Teretni kolodvor mora biti opremljen i osposobljen za prihvat, otpremu i carinjenje svih vrsta tereta.

Obveza objave uvjeta poslovanja

Članak 93.

(1) Usluge autobusnih kolodvora, teretnih kolodvora, odnosno parkirališta za teretna vozila ili za autobuse pod istim su uvjetima dostupni svim korisnicima.

(2) Radno vrijeme, cjenik za obavljanje usluga, opći uvjeti obavljanja kolodvorske djelatnosti, kao i parkirališta za teretna vozila ili za autobuse moraju biti objavljeni na vidnom mjestu.

IX. OVLASTI INSPEKCIJSKIH I DRUGIH NADZORNIH TIJELA

Upravni nadzor

Članak 94.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju istog, obavlja Ministarstvo.

Inspeksijski nadzor

Članak 95.

(1) Inspeksijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa Ministarstva sukladno posebnom Zakonu.

(2) Inspeksijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licenciju za početak obavljanja djelatnosti navedenih u članku 7. ovoga Zakona, nad odredbama o cjeniku prijevoznika (članak 35.), prodaji vozničkih karata (članak 34.), te članka 46., 47., 49. i 86.a ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat.

(3) Inspekcija cestovnog prometa u obavljanju inspeksijskog nadzora prijevoza može koristiti posebno označena službena vozila s posebnom svjetlosnom i tehničkom opremom, kojom se naređuju propisani znakovi na koji su se vozači koji obavljaju prijevoz sukladno odredbama ovoga Zakona dužni zaustaviti na mjestu koje odredi inspektor.

(4) Vrstu svjetla i znakova te način i postupak iskazivanja posebnih znakova putem svjetlosne i tehničke opreme propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove

(5) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspeksijskog nadzora iz stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta sukladno posebnom zakonu.

Nadležnosti carinskih tijela

Članak 96.

(1) Carinska uprava na graničnom prijelazu, odnosno na drugom mjestu gdje se obavlja carinski nadzor, provjerava da li domaći i strani prijevoznik ima dozvolu i druge isprave, propisane ovim Zakonom, drugim propisima i međunarodnim ugovorima te da li prijevoznik obavlja prijevoz u skladu s tim ispravama.

(2) Ako Carinska uprava utvrdi da strani prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu te potrebne ostale isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će ulazak vozila u Republiku Hrvatsku, odnosno izlazak iz nje, te o tome izvijestiti Ministarstvo.

(3) Ako Carinska uprava utvrdi da domaći prijevoznik nema u vozilu propisanu dozvolu i ostale potrebne isprave ili ih ne koristi na propisan način, zabranit će izlazak vozila iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(4) Ako Carinska uprava utvrdi da pravna ili fizička osoba obavlja javni prijevoz bez licencije iz članka 7. ovoga Zakona, naredit će iskrcavanje tereta u najbližem carinskom skladištu, o trošku te pravne ili fizičke osobe, odnosno zabraniti izlazak autobusa iz Republike Hrvatske i o tome izvijestiti Ministarstvo.

(5) Carinska uprava iz stavka 1. ovoga članka privremeno će oduzeti stranom prijevozniku dozvolu za prijevoz, izdanu na temelju ovoga Zakona ili međunarodnog ugovora, ako posumnja u njezinu ispravnost, odnosno ako se prijevoznik ne pridržava uvjeta iz dozvole.

(6) Privremeno oduzeta dozvola sa zapisnikom o njezinom privremenom oduzimanju dostavlja se Ministarstvu u roku od 24 sata, a zbog donošenja konačne odluke.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 97.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. obavlja djelatnost bez licencije (članak 7. stavak 1., članak 86.a stavak 1., članak 88. stavak 1., članak 92. stavak 1.),

2. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (članak 24. stavak 1.),

3. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 79. stavka 1., 3. i 4.

4. obavlja prijevoz iz Republike Hrvatske u treće države i obratno bez dozvole (članak 81. stavak 1. i 2.),

5. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (članak 85. stavak 1.),

6. ako izda SSO o početnim kvalifikacijama osobi koja nije položila ispit o stručnoj osposobljenosti (članak 4.c stavak 2. i 3.) ili ako izda SSO o periodičkoj izobrazbi osobi koja nije prošla periodičku izobrazbu (članak 4.e stavak 2.),

7. ako obavlja kabotažu u suprotnosti s odredbom članka 85.a, 85.b i 85.c ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba ili druga fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 15.000,00 do 20.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja

prekršajnog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1. i stavka 2. ovoga članka, prijevozniku-pravnoj osobi, prijevozniku-fizičkoj osobi ili drugoj fizičkoj osobi može se izreći zaštitna mjera oduzimanja vozila kojim je počinjen prekršaj. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču suprotno odredbi članka 4. ovoga Zakona,
2. se u vozilu ne nalaze dokumenti iz članka 16. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
3. obavlja javni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 24. stavka 3. ovoga Zakona,
4. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 30. ovoga Zakona,
5. obavlja posebni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 44. ovoga Zakona,
6. obavlja povremeni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 45. ovoga Zakona,
7. nema dozvolu iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona,
8. nema dozvolu iz članka 56. ovoga Zakona,
9. ne obavlja prijevoz u skladu s člankom 59. ovoga Zakona,
10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 60. stavka 2. ovoga Zakona,
11. nema dozvolu iz članka 61. stavka 1. ovoga Zakona,
12. nema putni list iz članka 62. ovoga Zakona,
13. nema dozvolu iz članka 84. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik-fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 13. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 99.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, autobusni i teretni kolodvor, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji ne ispunjava uvjete iz članka 4.d ovog Zakona,
2. prodaje vozne karte suprotno odredbi članka 34. ovoga Zakona,
3. obavlja podvozarstvo suprotno odredbi članka 42. ovoga Zakona,
4. obavlja autotaksi prijevoz suprotno odredbama članka 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,

5. ne obavlja prijevoz u skladu s odredbom članka 54. ovoga Zakona,
 6. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 67. ovoga Zakona,
 7. obavlja prihvat i otpremanje autobusa suprotno odredbi članka 88. stavka 4. ovoga Zakona,
 8. ako peroni za prihvat autobusa nisu opremljeni označeni sukladno odredbi članka 87. stavka 5. ovoga Zakona,
 9. ako pruža usluge suprotno odredbi članka 88. stavka 5. ovoga Zakona,
 10. se ne pridržava i ne ovjeri cjenik pružanja kolodvorskih usluga (članak 88. stavak 6.),
 11. ne koristi autobusni kolodvor (članak 89.).
- (2) Za prekršaje iz stavka 1. točke 3., 4., 10. i 11. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.
- (3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.
- (4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, autobusnog i teretnog kolodvora, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranoga motornog vozila novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 100.

- (1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:
1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 6. stavak 1.),
 2. u vozilu nema putni list u skladu s odredbom članka 16. stavka 1. i odredbom članka 62. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
 3. u vozilu nema teretnog lista (članak 16. stavak 1. i 2.),
 4. prijevoznik ne vrati izdavatelju licencijske licenciju zajedno s izvodima licencijske, u roku od osam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licencijske (članak 17. stavak 2.),
 5. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbi članka 18. stavka 4., članka 70. i članka 72. ovoga Zakona,
 6. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 23. stavka 2. i članka 54. ovoga Zakona,
 7. ne objavi vozni red skladu s odredbom članka 23. stavka 3. ovoga Zakona,
 8. ne započne s prijevozom u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole na odobrenoj liniji u skladu s odredbom članka 24. stavka 4. ovoga Zakona,
 9. ne izvjesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, o zakašnjenju ili o privremenom prekidu i trajnoj obustavi (članak 36. stavak 1., članak 37. stavak 2. i članak 38. stavak 3.),
 10. - brisano
 11. domaći prijevoznik koristi strano vozilo bez dozvole (članak 85. stavak 3.),
 12. nije uskladio radno vrijeme sukladno odredbi članka 90. ovoga Zakona,
 13. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa, te ne izvjesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 91.),
 14. obavlja usluge suprotno odredbi članka 93. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
 15. ako prijevoznik obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 18. ovoga Zakona,
 16. ako domaći prijevoznik ne vrati licenciju ili izvod licencijske izdavatelju skladno odredbi članka 16.a stavka 3. ovoga Zakona,
 17. ako obavlja prijevoz s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u suprotnosti s odredbom članka 84.a ovoga Zakona,
 18. ako se u vozilu ne nalazi dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 84.a stavka 3. ovoga Zakona,

19. ako u vozilu nema potvrde za vozače ili ako potvrdu ne vrati izdavatelju skladno odredbi članka 21.a stavka 7. i 8. i članka 21.b stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 kuna kaznit će se vozač ako ne postupi sukladno odredbi članka 23. stavka 2. ovoga Zakona.

Članak 101.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik – fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja poslove vozača suprotno odredbi članka 4.a i 4.b ovoga Zakona,
- 33 2. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 7. stavka 1. ovoga Zakona,
- 3 3. obavlja prijevoz suprotno odredbama članka 44. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
- 34 4. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknadi (članak 86.),
- 35 5. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 91. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka izriče se uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

XI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 102.

(1) Propisi na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donijet će se u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka, primjenjuju se propisi koji su donijeti na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br.98/98., 83/02., 26/03. – pročišćeni tekst i 102/04.), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 103.

(1) Odobrenja za obavljanje djelatnosti prijevoza i dozvole izdane prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, važe do isteka roka njihovog važenja.

(2) Odobrene koncesije za autotaksi prijevoz koje su izdala nadležna tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, važe do isteka roka njihovog važenja.

(3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnost na temelju ovoga Zakona uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona do 31. prosinca 2006.

(4) Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 3. ovoga članka, prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(5) Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na stručnu spremu vozača, ne primjenjuju se na osobe koje su na dan stupanja na snagu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br. 36/98., 83/98. i 26/03.) zatečene na poslovima vozača motornog vozila u cestovnom prometu.

(6) Osobe iz članka 11. stavka 7. ovoga Zakona dužne su u roku od dvije godine od dana stupanja snagu ovoga Zakona položiti posebni dio ispita.

(7) Osobe koje ne polože posebni dio ispita u roku iz stavka 6. ovoga članka, prestaju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(8) Trgovačka društva, javne ustanove, odnosno službe – vlastiti pogon koje su jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave osnovale za obavljanje komunalne djelatnosti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dužna su ishoditi licenciju prema odredbama ovoga Zakona u roku od godinu dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 104.

Postupci započeti, a nedovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a prema odredbama ovoga Zakona samo u slučaju ako je to povoljnije za stranku u postupku.

Članak 105.

Na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju prestaju važiti:

- članak 4. i odredba članka 10. stavka 4. ovoga Zakona,
- odredba članka 61. stavka 1. ovoga Zakona za prijevoznike Zajednice.

Članak 106.

(1) Do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, status prijevoznika Zajednice istovjetan je statusu stranog prijevoznika.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na vozača stranog prijevoznika, odnosno vozača Zajednice.

Članak 107.

(1) Odredbe članka 19., 20., 21. i članka 64. stavka 1. podstavka 2, kao i odredbe članka 65., 66., 67. i 68. ovoga Zakona stupaju na snagu za prijevoznike Zajednice i domaće prijevoznike na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

(2) Na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju, za prijevoznike Zajednice i domaće prijevoznike, prestaju važiti odredbe članka 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 62. i 63. ovoga Zakona.

Članak 108.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine« broj 36/98., 83/98., 26/03. – pročišćeni tekst) i Uredba o izmjeni Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (»Narodne novine«, br. 102/04.).

Članak 109.

Ovaj Zakona stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», broj 63/2008 od 02.06.2008.) koje su preostale nakon autorskog pročišćavanja teksta Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

Članak 34.

Obvezuje se ministar da propise za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom donese u roku od tri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 35.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Članak 36.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmogā dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članaka 4.a, 4.b, 4.c., 4.d, 4.e, 4.f, 4.g, 4.h, 12.a, 12.b, 12.c, 21.a, 21.b, 65.a, 65.b, 65.c, 84.a, 85.a, 85.b, 85.c i 85.d, koji stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Klasa: 340-01/08-01/02
Zagreb, 21. svibnja 2008.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r.

Odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», broj 91/2010 od 23.07.2010.) koje su preostale nakon autorskog pročišćavanja teksta Zakona o prijevozu u cestovnom prometu

Članak 21.

(1) Osobe iz članka 11. stavka 7. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu («Narodne novine», br. 178/04., 48/05., 111/06., 63/08. i 124/09.) dužne su u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona položiti posebni dio ispita.

(2) Osobe koje do dana stupanja na snagu ovoga Zakona imaju najmanje pet godina radnog iskustva u obavljanju autotaksi prijevoza oslobođene su obveze polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti autotaksi prijevoza.

Članak 22.

Pravne i fizičke osobe koje obavljaju agencijsku djelatnost dužne su svoje poslovanje uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 23.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona u Zakonu o javnim cestama («Narodne novine», br. 180/04., 82/06., 138/06., 146/08., 152/08., 38/09., 124/09. i 153/09.) u članku 29. stavak 6. prestaje važiti.

Članak 24.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmogā dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 12. ovoga Zakona koji stupa na snagu 1. prosinca 2011.

Klasa: 340-01/10-01/02
Zagreb, 9. srpnja 2010.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Luka Bebić, v. r